

# Holy Bible

## *Aionian* Edition®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα  
Neophytos Vamvas Modern Greek  
Gospel Primer

# Table of Contents

- Preface
- Genesis 1-4
- John 1-21
- Revelation 19-22
- 66 Verses
- Reader's Guide
- Glossary
- Maps
- History
- Destiny
- Illustrations, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at [AionianBible.org](https://AionianBible.org). The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

*Holy Bible Aionian Edition ®*  
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα  
Neophytos Vamvas Modern Greek  
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/14/2022

Source copyright: Public Domain

Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 4.19.32 (Pro) on 11/24/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language  
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

# Preface

Ελληνική at [AionianBible.org/Preface](http://AionianBible.org/Preface)

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at [eBible.org](http://eBible.org), [Crosswire.org](http://Crosswire.org), [unbound.Biola.edu](http://unbound.Biola.edu), [Bible4u.net](http://Bible4u.net), and [NHEB.net](http://NHEB.net). The Aionian Bible is copyrighted with [creativecommons.org/licenses/by/4.0](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0), allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at [AionianBible.org](http://AionianBible.org), with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!



Καὶ εξεδίωξε τὸν Αδάμ· καὶ κατὰ ανατολάς του παραδείσου τῆς Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ,  
καὶ τὴν ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,  
διὰ να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου τῆς ζωῆς.

Γένεσις 3:24

# Γένεσις

μικρόν διά να εξουσιάζῃ επί της νυκτός· καὶ τοὺς αστέρας· 17 καὶ ἔθεσεν αὐτούς ο Θεός εν

**1** Εν αρχῇ εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν καὶ τὸ στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν την γην. 2 Η δε γη ἡτο ἀμφορφος και ἐρημος: επί της γης, 18 και να εξουσιάζωσιν επί της και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. ημέρας και επί της νυκτός και να διαχωρίζωσιν Και πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας το φως από του σκότους. Και είδεν ο Θεός ὅτι των υδάτων. 3 Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω ἡτο καλόν. 19 Και ἔγεινεν εσπέρα και ἔγεινε φώς και ἔγεινε φώς· 4 και είδεν ο Θεός το φως πρωΐ, ημέρα τετάρτη. 20 Και είπεν ο Θεός, Ας ὅτι ἡτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονίᾳ νηκτά ἐμψυχα από του σκότους· 5 και εκάλεσεν ο Θεός το και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης φως, Ήμέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. κατά το στερέωμα του ουρανού. 21 Και εποίησεν Και ἔγεινεν εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν ἐμψυχον πρώτη. 6 Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονίᾳ τα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζῃ ύδατα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν από υδάτων. 7 Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του ὅτι ἡτο καλόν. 22 Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε του στερεώματος. Και ἔγεινεν ούτω. 8 Και τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις και τα πετεινά εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και ας πληθύνωνται επί της γης. 23 Και ἔγεινεν ἔγεινεν εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα δευτέρα. εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα πέμπτη. 24 Και 9 Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώσι τα ύδατα τα είπεν ο Θεός, Ας γεννήσῃ η γη ζώα ἐμψυχα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ἔνα, και ας κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και φανή η ξηρά. Και ἔγεινεν ούτω. 10 Και εκάλεσεν ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και ἔγεινεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα των ούτω. 25 Και ἔκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το ὅτι ἡτο καλόν. 11 Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήσῃ είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ὅτι ἡτο καλόν. και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά 26 Και είπεν ο θεός, Ας κάμωμεν ἀνθρωπον το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ἔναι κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εν αυτώ επί της γης. Και ἔγεινεν ούτω. 12 εξουσιάζῃ επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί Και εβλάστησεν η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον των πετεινών του ουρανού και επί των κτηνών κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και και επί πάσης της γης και επί παντός ερπετού, δένδρον κάμνον καρπόν, του οποίου το σπέρμα ἐρποντος επί της γης. 27 Και εποίησεν ο Θεός είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού· και είδεν ο τον ἀνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεός ὅτι ἡτο καλόν. 13 Και ἔγεινεν εσπέρα και Θεού εποίησεν αυτόν· ἄρσεν και θήλυν εποίησεν ἔγεινε πρωΐ, ημέρα τρίτη. 14 Και είπεν ο Θεός, αυτούς· 28 και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, της νυκτός· και ας ἔναι διά σημεία και καιρούς και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και ημέρας και ενιαυτούς· 15 και ας ἔναι διά και επί των πετεινών του ουρανού και επί φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά παντός ζώου κινουμένου επί της γης. 29 Και να φέγγωσιν επί της γης. Και ἔγεινεν ούτω. 16 είπεν ο Θεός, Ιδού, σας ἐδώκα πάντα χόρτον Και ἔκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους κάμνοντα σπόρον, ὅστις είναι επί του προσώπου μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να πάσης της γης, και παν δένδρον, το οποίον ἔχει εξουσιάζῃ επί της ημέρας, και τον φωστήρα τον εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον·

ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εοάς προς τροφήν· 30 περικυκλόνων πάσαν την γην Χούς. 14 Καὶ το και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις· ούτος πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν έρπον είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε επί της γης και έχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, ποταμός ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. έδωκα πάντα χλωρόν χόρτον εις τροφήν. Και 15 Και ἐλαβε Κύριος ο Θεός τον ἀνθρωπον και ἔγεινεν ούτω. 31 Και είδεν ο Θεός πάντα όσα ἔθεσεν αυτόν εν τω παραδείσω της Εδέμ διά εποίησε και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και ἔγεινεν να εργάζηται αυτόν και να φυλάσσῃ αυτόν. εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα ἔκτη. 16 Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ

**16** Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ

**2** Και συντελέσθησαν ο ουρανός και η γη  
και πάσα η στρατιά αυτών. **2** Και είχε  
συντελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρᾳ τη εβδόμη  
τα ἔργα αυτού, τα οποία ἔκαμε· και ανεπαύθη  
την ημέραν την εβδόμην από πάντων των  
ἔργων αυτού, τα οποία ἔκαμε. **3** Και ευλόγησεν  
ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν  
αυτήν· διότι εν αυτῇ ανεπαύθη από πάντων των  
ἔργων αυτού, τα οποία ἔκτισε και ἔκαμεν ο Θεός.  
**4** Αὕτη είναι η γένεσις του ουρανού και της γης,  
ὅτε εκτίσθησαν αυτά, καθ' ην ημέραν εποίησε  
Κύριος ο Θεός γην και ουρανόν, **5** και πάντα<sup>1</sup>  
τα φυτά του αγρού, πριν γείνωσιν επί της γης,  
και πάντα χόρτον του αγρού, πριν βλαστήσῃ·  
διότι δεν είχε βρέξει Κύριος ο Θεός επί της γης,  
και ἀνθρωπος δεν ἦτο διά να εργάζηται την  
γῆν. **6** Ο ατμός δε ανέβαινεν από της γης και  
επότιζε παν το πρόσωπον της γης. **7** Και ἐπλασε  
Κύριος ο Θεός τον ἀνθρωπον από χώματος εκ  
της γης, και ενεφύσθησεν εις τους μυκτήρας  
αυτού πνοήν ζωῆς, και ἐγεινεν ο ἀνθρωπος  
εις ψυχήν ζώσαν. **8** Και εφύτευσε Κύριος ο  
Θεός παράδεισον εν τη Εδέμ κατά ανατολάς και  
έθεσεν εκεί τον ἀνθρωπον, τον οποίον ἐπλασε.  
**9** Και Κύριος ο Θεός ἔκαμε να βλαστήσῃ εκ  
της γης παν δένδρον ὡραίον εις την ὄρασιν  
και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της  
ζωῆς εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της  
γνώσεως του καλού και του κακού. **10** Ποταμός  
δε εξήρχετο εκ της Εδέμ διά να ποτίζη τον  
παράδεισον· και εκείθεν εμερίζετο εις τέσσαρας  
κλάδους. **11** Το όνομα του ενός, Φισών· ούτος  
είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Αβιλά·  
όπου ευρίσκεται το χρυσίον· **12** το δε χρυσίον της  
γης εκείνης είναι καλόν· εκεί είναι το βδέλλιον  
και ο λίθος ο ονυχίτης. **13** Και το όνομα του  
ποταμού του δευτέρου, Γιών· ούτος είναι ο

λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, 17 από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' η νημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει. 18 Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν. 19 Ἔπλασε δε Κύριος ο Θεός εκ της γης πάντα τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, και ἐφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ἴδῃ πως να ονομάσῃ αυτά· και ὁ, τι ὄνομα ίθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το ὄνομα αυτού. 20 Και ἔδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός όμοιος με αυτόν. 21 Και επέβαλε Κύριος ο Θεός ἔκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και ἐλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και ἐκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. 22 Και κατεσκεύασε Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν ἐλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και ἐφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. 23 Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αύτη θέλει ονομασθή ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αύτη ελήφθη. 24 Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. 25 Ἡσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησχύνοντο.

**3** Ο δε ὄφις ἡτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία ἔκαμε Κύριος ο Θεός· και είπεν ο ὄφις προς την γυναίκα, Τω ὄντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; 2 Και είπεν η γυνή προς τον ὄφιν, Από του καρπού των δένδρων

του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· 3 από λύπας σου και τους πόνους της κυοφορίας σου-  
δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον  
εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και  
φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά αυτός θέλει σε εξουσιάζει. 17 Προς δε τον Αδάμ  
να μη αποθάνητε. 4 Και είπεν ο όφις προς την είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της  
γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει 5 αλλ' γυναικός σου, και ἔφαγες από του δένδρου, από  
εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ήν ημέραν φάγητε απ' του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης  
αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και απ' αυτού, κατηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας  
θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν σου με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής  
και το κακόν. 6 Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον πάσας τας ημέρας της ζωής σου· 18 και ακάνθας  
ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις  
τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως τρώγει τον χόρτον του αγρού· 19 εν τω ιδρώτι  
δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον ἄρτον σου,  
ἔφαγε· και ἔδωκε και εις τον ἄνδρα αυτής μεθ' εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας  
εαυτής, και αυτός ἔφαγε. 7 Και ηνοίχθησαν οι ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις  
οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνώρισαν ότι ήσαν επιστρέψει. 20 Και εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα  
γυμνού· και ράψαντες φύλλα συκής, ἔκαμον της γυναικός αυτού, Εύαν· διότι αυτή ήτο μήτηρ  
εις εαυτούς περιζώματα. 8 Και ήκουσαν την πάντων των ζώντων. 21 Και ἔκαμε Κύριος ο  
φωνήν Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού  
παραδείσω προς το δειλινόν· και εκρύφθησαν ο χιτώνας δερματίνους, και ενέδυσεν αυτούς. 22  
Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου Και είπε Κύριος ο Θεός, Ιδού, ἔγεινεν ο Αδάμ  
του Θεού, μεταξύ των δένδρων του παραδείσου. ως εις εξ ημών, εις το γινώσκειν το καλόν και  
9 Εκάλεσε δε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, και είπε το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνη την χείρα  
προς αυτόν, Που είσαι; 10 Ο δε είπε, Την φωνήν αυτού, και λάβη και από του ξύλου της ζωής,  
σου ήκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθην, και φάγη, και ζήση αιωνίως· 23 Όθεν Κύριος ο  
διότι είμαι γυμνός· και εκρύφθην. 11 Και είπε Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της  
προς αυτόν ο Θεός, Τις εφανέρωσεν εις σε ότι Εδέμ, διά να εργάζηται την γην εκ της οποίας  
είσαι γυμνός; Μήπως ἔφαγες από του δένδρου, ελήφθη. 24 Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά<sup>1</sup>  
από του οποίου προσέταξα εις σε να μη φάγης; ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα  
12 Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν ἔδωκας Χερουβέιμ, και την ρομφαίαν την φλογίνην,  
να ήναι μετ' εμού, αυτή μοι ἔδωκεν από του την περιστρεφομένην, διά να φυλάττωσι την  
δένδρου, και ἔφαγον. 13 Και είπε Κύριος ο Θεός οδόν του ξύλου της ζωής.

προς την γυναίκα, Τι είναι τούτο το οποίον  
έκαμες; Και η γυνή είπεν, Ο όφις με ηπάτησε,  
και ἔφαγον. 14 Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον  
όφιν, Επειδή έκαμες τούτο, επικατάρατος να  
ήσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και πάντων  
των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις  
περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας  
ημέρας της ζωής σου· 15 και ἔχθραν θέλω στήσει  
αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον  
του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής·  
αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ  
θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού. 16 Προς  
δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας

4 Ο δε Αδάμ εγνώρισεν Εύαν την γυναίκα  
αυτού· και συνέλαβε, και εγέννησε τον Κάιν·  
και είπεν, Απέκτησα ἀνθρωπὸν διά του Κυρίου.  
2 Και προσέτι εγέννησε τον αδελφόν αυτού  
τον Ἀβελ. Και ήτο ο Ἀβελ ποιμήν προβάτων,  
ο δε Κάιν ήτο γεωργός. 3 Και μεθ' ημέρας  
προσέφερεν ο Κάιν από των καρπών της γης  
προσφοράν προς τον Κύριον. 4 Και ο Ἀβελ  
προσέφερε και αυτός από των πρωτοτόκων των  
προβάτων αυτού, και από των στεάτων αυτών.  
Και επέβλεψε με ευμένειαν Κύριος επί τον Ἀβελ  
και επί την προσφοράν αυτού· 5 επί δε τον Κάιν  
και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε. Και

ηγανάκτησεν ο Κάϊν σφόδρα, και εκατηφίασε το των κατοικούντων εν σκηναίς και τρεφόντων πρόσωπον αυτού. **6** Και είπε Κύριος προς τον κτήνη. **21** Και το όνομα του αδελφού αυτού Κάϊν, Διά τι ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε ήτο Ιουβάλ· ούτος ήτο πατήρ πάντων των το πρόσωπόν σου; **7** αν συ πράττης καλώς, παιζόντων κιθάραν και αυλόν. **22** Η Σιλλά δε δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος; και εάν δεν και αυτή εγένησε τον Θουβάλ-κάϊν, χαλκέα πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η αμαρτία. παντός εργαλείου χαλκού και σιδήρου· αδελφή Άλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού, και συ δε του Θουβάλ-κάϊν ήτο η Νααμά. **23** Και είπεν θέλεις εξουσιάζει επ' αυτού. **8** Και είπεν ο Κάϊν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Αδά και προς Ἀβελ τον αδελφόν αυτού, Ας υπάγωμεν Σιλλά, Ακούσατε την φωνήν μου· γυναίκες του εις την πεδιάδα· και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, Λάμεχ, ακροασθήτε τους λόγους μου· επειδή σηκωθείς ο Κάϊν κατά του αδελφού αυτού Ἀβελ ἀνδρα εφόνευσα εις πληγήν μου· και νέον εις εφόνευσεν αυτόν. **9** Και είπε Κύριος προς τον μάστιγά μου· **24** διότι ο μεν Κάϊν επταπλασίως Κάϊν, Που είναι Ἀβελ ο αδελφός σου; Ο δε είπε, θέλει εκδικηθή· ο δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις δεν εξεύρω· μη φύλαξ του αδελφού μου είμαι επτά. **25** Εγνώρισε δε πάλιν ο Αδάμ την γυναίκα εγώ; **10** Και είπεν ο Θεός, Τι ἔκαμες; η φωνή αυτού, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το του αίματος του αδελφού σου βοά προς εμέ όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα, Ὄτι ἐδώκεν εις εμέ εκ της γῆς· **11** και τώρα επικατάρατος να ήσαι ο Θεός ἀλλο σπέρμα αντί του Ἀβελ, τον οποίον από της γης, ήτις ήνοιξε το στόμα αυτής διά να εφόνευσεν ο Κάϊν. **26** Και εις τον Σηθ ομοίως δεχθή το αἷμα του αδελφού σου εκ της χειρός εγεννήθη υιός· και εκάλεσε το όνομα αυτού σου· **12** δύταν εργάζησαι την γην, δεν θέλει εις Ενώς. Τότε ἐγεινεν αρχή να ονομάζωνται με το το εξής σοι δώσει τον καρπόν αυτής· πλανήτης όνομα του Κυρίου.

και φυγάς θέλεις είσθαι επί της γης. **13** Και είπεν ο Κάϊν προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλητέρα παρ' ώστε να συγχωρηθή· **14** ιδού, με διώκεις σήμερον από προσώπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω κρυφθή, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγάς επί της γῆς· και πας όστις με εύρη, θέλει με φονεύσει. **15** Είπε δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας όστις φονεύσῃ τον Κάϊν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθή. Και ἐβαλεν ο Κύριος σημείον εις τον Κάϊν, διά να μη φονεύσῃ αυτόν πας όστις εύρη αυτόν. **16** Και εξήλθεν ο Κάϊν από προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ, προς ανατολάς της Εδέμ. **17** Εγνώρισε δε ο Κάϊν την γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε τον Ενώχ· ἐκτισε δε πόλιν, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως κατά το όνομα του υιού αυτού, Ενώχ. **18** Εγεννήθη δε εις τον Ενώχ ο Ιράδ· και Ιράδ εγένησε τον Μεχούϊαήλ· και Μεχούϊαήλ εγέννησε τον Μεθουσαήλ· και Μεθουσαήλ εγένησε τον Λάμεχ. **19** Και ἐλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ δύο γυναίκας· το όνομα της μιας, Αδά, και το όνομα της ἀλλης, Σιλλά. **20** Και εγέννησεν η Αδά τον Ιαβάλ· ούτος ήτο πατήρ





Ο δε Ιησούς ἐλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι.

Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον.

Κατα Λουκαν 23:34

# Κατα Ιωαννην

Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους  
αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού;

**1** Εν αρχῇ ἡτο ο Λόγος, και ο Λόγος ἡτο παρά **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη  
τω Θεώ, και Θεός ἡτο ο Λόγος. **2** Ούτος ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς  
ἡτο εν αρχῇ παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι  
έγειναν, και χωρίς αυτού δεν ἔγεινεν ουδέ εν, ήσαν εκ των Φαρισαίων **25** και ηρώτησαν αυτόν  
το οποίον ἔγεινεν. **4** Εν αυτῷ ἡτο ζωή, και η και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις,  
ζωή ἡτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο  
εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης  
αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέσω δε υμών  
Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης· **7** ούτος ἤλθεν εις ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε·  
μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός, **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις  
διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ἡτο είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι  
εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήσῃ περί ἀξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος  
του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το αυτού. **28** Ταύτα ἔγειναν εν Βηθαβαρά πέραν  
οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις του Ιορδάνου, όπου ἡτο ο Ιωάννης βαπτίζων.  
τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν  
ἔγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός  
αυτόν. **11** Εις τα ίδια ἤλθε, και οι ίδιοι δεν του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.  
εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου  
εις αυτούς ἐδώκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα ἔρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι  
Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· ἡτο πρότερός μου. **31** Και εγώ δεν εγνώριζον  
**13** οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ,  
σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού διά τούτο ἤλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32**  
εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος ἔγεινε σαρξ και Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Εἶδον το  
κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού  
αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, και έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον  
πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης αυτόν· αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν  
μαρτυρεί περί αυτού και εφώναξε, λέγων· Ούτος διότι ἤλθον εγώ βαπτίζων εις όντινα ίδης το  
ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος  
ανώτερος μου, διότι ἡτο πρότερός μου. **16** Και είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και  
πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο  
αυτού και χάριν αντί χάριτος· **17** διότι και ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον πάλιν ίστατο ο  
νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως· η δε χάρις και Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και  
αλήθεια ἔγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει·  
ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ον εις τον Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν  
κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν  
**19** Και αύτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών  
απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς αυτούς ακολουθούντας, λέγει προς αυτούς· Τι  
και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον  
είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ερμηνεύμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις;  
ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ἤλθον  
Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτώ την  
και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και ημέραν εκείνην· η δε ώρα ἡτο ως δεκάτη. **40**  
απεκρίθη, Ουχί. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις

εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά εκεί υδρίαι λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: και λέγει προς αυτόν Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγέμισαν αυτάς το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι ο Χριστός. **8** Και λέγει προς αυτούς: Αντλήσατε **42** Και έφερεν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε: Συ είσαι Σίμων, ο υιός έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη του Ιωνά: συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον το ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο ήξενυρε πόθεν είναι, οι υπηρέται όμως ήξενυρον Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν και ευρίσκει οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν Ακολούθει ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν Πας μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαΐδα, εκ ἀνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει και αφού πίωσι πολύ, τότε τον κατώτερον Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν ου σε εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν τω Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων ἔκαμεν ο νόμω και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε την δόξαν αυτού, και επίστευσαν εις αυτόν προς αυτόν ο Ναθαναήλ: Εκ Ναζαρέτ δύναται οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις να προέλθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι Φίλιππος, Ἐρχου και ίδε. **47** Είδεν ο Ιησούς αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει ἐμειναν ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερώ, τους ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, Ιησούς και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και σε φωνάξη, όντα υποκάτω της συκής, είδόν ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι και τα νομίσματα των αργυραμοιβών ἔχουσε ο βασιλεὺς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον είδόν πωλούντας τας περιστεράς είπε· Σηκώσατε ταύτα σε υποκάτω της συκής, πιστεύεις; μεγαλήτερα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από του νυν θέλετε μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Τι τον Υιόν του ανθρώπου.

σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα;

**2** Και την τρίτην ημέραν ἔγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ἥτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή ἐλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν ἔχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι; δεν ήλθεν ἐτί η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας· δι, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε

19 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον· Εις τεσσαράκοντα και εξ ἑτη ακοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγείρει αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος όμως ἔλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο ἔλεγε προς αυτούς, και επίστευσαν εις

την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν τω ουρανώ. 14 Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον ο Ιησούς. 23 Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά όφιν εν τη ερήμῳ, ούτω πρέπει να υψωθῇ ο Υἱός την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εἰς το ὄνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία ἔκαμνεν. 24 Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εἰς αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, 25 και διότι δεν εἶχε χρείαν διά να μαρτυρίσῃ τις περί του ανθρώπου επειδή αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

**3** Ἡτο δε ἀνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, ἀρχων των Ιουδαίων. 2 Ούτος ἡλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ἡλθες διδάσκαλος διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ἡναι ο Θεός μετ' αυτού. 3 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθῇ ἀνωθεν, δεν δύναται να ἴδῃ την βασιλείαν του Θεού. 4 Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται ἀνθρωπός να γεννηθῇ γέρων αν; μήποτε δύναται να εισέλθῃ δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθῇ; 5 Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθῇ εξ ὑδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. 6 Το γεγεννημένον εκ της σαρκὸς είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. 7 Μη θαυμάσῃς ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε ἀνωθεν. 8 Ο ἀνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν ἐρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. 9 Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύνανται να γείνωσι ταύτα; 10 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; 11 Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. 12 Εάν τα επίγεια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύει; 13 Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υἱός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανώ. 14 Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον ουρανώ. 15 διά να μη απολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αυτόν, αλλά να ἔχῃ ζωήν αιώνιον. (αισηνος g166) 16 Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε ἔδωκε τον Υἱόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αυτόν, αλλά να ἔχῃ ζωήν αιώνιον. (αισηνος g166) 17 Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υἱόν αυτού εἰς τον κόσμον διά να κρίνῃ τον κόσμον, αλλά διά να σωθῇ ο κόσμος δι' αυτού. 18 Όστις πιστεύει εἰς αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι ἡδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εἰς το ὄνομα του μονογενούς Υιού του Θεού. 19 Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ἡλθεν εἰς τον κόσμον, και οι ἀνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φῶς διότι ἡσαν πονηρά τα ἔργα αυτών. 20 Επειδή πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν ἐρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα ἔργα αυτού· 21 όστις όμως πράττει την αλήθειαν, ἐρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα ἔργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. 22 Μετά ταύτα ἡλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εἰς την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. 23 Ἡτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ἡσαν εκεί ύδατα πολλά, και ἥρχοντο και εβαπτίζοντο· 24 Επειδή ο Ιωάννης δεν ἡτο ἐτι βεβλημένος εις την φυλακήν. 25 Έγεινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. 26 Και ἡλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ἡτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εἰς τον οποίον συ εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες ἐρχονται προς αυτόν. 27 Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο ἀνθρωπός να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ἡναι δεδομένον εἰς αυτόν εκ του ουρανού. 28 Σεις αυτοί είσθε μάρτυρες μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος ἐμπροσθεν εκείνου. 29 Όστις ἔχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου

επληρώθη. 30 Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε εξ αυτού και οι γυναίκες αυτού και τα θρέμματα να ελαττόνωμαι. 31 Ο ερχόμενος ἀνωθεν είναι αυτού; 13 Απεκρίθη ο Ἰησούς και είπε προς υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γῆς εκ της γῆς αυτήν· Πας ὁστις πίνει εκ του ὄντος τούτου είναι και εκ της γῆς λαλεῖ· ο ερχόμενος εκ του θέλει διψήσει πάλιν· 14 ὁστις ὄμως πίνει εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, 32 και εκείνος ὁστις δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. 33 Ὁστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. 34 Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεῖ· γηννή· Κύριε, δος μοι τούτο το ὄντωρ, διά να επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μη διψώ μηδέ να ἔρχωμαι εδώ να αντλώ. 16 μέτρον. 35 Ο Πατήρ αγαπά τον Υἱόν και πάντα έδωκεν εις την χείρα αυτού. 36 Ὁστις πιστεύει εις τον Υἱόν έχει ζωήν αιώνιον· ὁστις ὄμως απειθεί εις τον Υἱόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (αἰōnios g166)

#### 4 Καθώς λοιπόν ἐμάθεν ο Κύριος ότι ἤκουσαν οι

Φαρισαίοί ότι ο Ἰησούς πλειοτέρους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης· 2 αν και ο Ἰησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού· 3 αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. 4 Ἐπρεπε δε να περάσῃ διά της Σαμαρείας. 5 Ἐρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον ἔδωκεν ο Ιακώβος εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. 6 Ἡτο δε εκεί πηγή του Ιακώβος. Ο Ἰησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Ὡρα ήτο περίπου ἑκτη. 7 Ἐρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήσῃ ὄντωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ἰησούς· Δος μοι να πίω. 8 Διότι οι μαθηταί αυτού είχον υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. 9 Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πίνεις παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. 10 Απεκρίθη ο Ἰησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξεν ρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίω, συ ἡθελες ζητήσει παρ' αυτού, και ἡθελε σοι δώσει ὄντωρ ζων. 11 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε ἀντλημα ἔχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν ἔχεις το ὄντωρ το ζων; 12 μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημών Ιακώβος, ὁστις ἔδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός ἐπιειν

ὑδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ὄντωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτώ πηγή ὄντας αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (αἰōnios g165, αἰōnios g166)

15 Λέγει προς αυτόν απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεῖ· γηννή· Κύριε, δος μοι τούτο το ὄντωρ, διά να επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μη διψώ μηδέ να ἔρχωμαι εδώ να αντλώ. 16 Λέγει προς αυτήν ο Ἰησούς· Υπαγε, κάλεσον τον ἄνδρα σου και ελθέ εδώ. 17 Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν ἔχω ἄνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν ἔχω ἄνδρα· 18 διότι πέντε ἄνδρας ἐλαβες, και εκείνος, τον οποίον ἔχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. 19 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. 20 Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνώμεν. 21 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πίστευσόν μοι ότι ἔρχεται ὡρα, ὅτε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. 22 Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξένρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. 23 Πλην ἔρχεται ώρα, και ήδη είναι, ὅτε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθείᾳ· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν. 24 Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθείᾳ πρέπει να προσκυνώσι. 25 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι ἔρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν ἐλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. 26 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. 27 Και επάνω εις τούτο ἡλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός ουδείς ὄμως είπε, Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; 28 Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγειν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· 29 Ἐλθετε να ίδητε ἀνθρωπον,

όστις μοι είπε πάντα όσα ἐπραξα· μήπως ούτος Γαλιλαίαν, υπῆγε προς αυτόν και παρεκάλει είναι ο Χριστός; 30 Εξήλθον λοιπόν εκ της αυτόν να καταβῇ και να ιατρεύσῃ τον νιόν πόλεως και ήρχοντο προς αυτόν. 31 Εν δε τω αυτού· διότι ἐμελλε να αποθάνῃ. 48 Είπε λοιπόν μεταξύ οι μαθηταὶ παρεκάλουν αυτόν λέγοντες· ο Ιησούς προς αυτόν· Εάν δεν ἴδητε σημεία Ραββί, φάγε. 32 Ο δε είπε προς αυτούς· Εγώ ἔχω και τέρατα, δεν θέλετε πιστεύσει. 49 Λέγει φαγητόν να φάγω, το οποίον σεις δεν εξέρετε. προς αυτόν ο βασιλικός· Κύριε, κατάβα πριν 33 Ἐλεγον λοιπόν οι μαθηταὶ προς αλλήλους· αποθάνῃ το παιδίον μου. 50 Λέγει προς αυτόν ο Μήπως τις ἐφερε προς αυτόν να φάγῃ; 34 Λέγει Ιησούς· Υπαγε, ο υιός σου ζη. Και επίστευσεν προς αυτούς ο Ιησούς· Το εμόν φαγητόν είναι ο ἀνθρωπός εἰς τὸν λόγον, τὸν οποίον είπε να πράττω τὸ θέλημα του πέμψαντός με καὶ να προς αυτόν ο Ιησούς, καὶ ανεχώρει. 51 Ενώ δε τελειώσω τὸ ἔργον αυτού. 35 Δεν λέγετε σεις ὅτι ούτος ἡδη κατέβαινεν, απήντησαν αυτόν οι τέσσαρες μήνες είναι ἑτι καὶ ο θερισμός ἔρχεται; δούλοι αυτού καὶ απήγγειλαν λέγοντες ὅτι ο Ιδού, σας λέγω, υψώσατε τοὺς οφθαλμούς σας υιός σου ζη. 52 Ηρώτησε λοιπόν αυτούς την καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι είναι ἡδη λευκά ὠραν, καθ' ην ἐγείνει καλίτερα. Και είπον προς προς θερισμόν. 36 Καὶ ο θερίζων λαμβάνει αυτόν ὅτι χθες την εβδόμην ὠραν αφήκεν μισθόν καὶ συνάγει καρπόν εἰς ζωήν αιώνιον, αυτόν ο πυρετός. 53 Ενόησε λοιπόν ο πατήρ ὅτι διά να χαίρη ομού καὶ ο σπείρων καὶ ο θερίζων. ἐγείνει τούτο κατ' εκείνην την ὠραν, καθ' ην ο (αιῶνιος g166) 37 Διότι κατά τούτο αληθεύει ο Ιησούς είπε προς αυτόν ὅτι Ο υιός σου ζή· και λόγος, ὅτι ἄλλος είναι ο σπείρων καὶ ἄλλος επίστευσεν αυτός καὶ ὅλη η οικία αυτού. 54 ο θερίζων. 38 Εγώ σας απέστειλα να θερίζητε Τούτο πάλιν δεύτερον θαύμα ἔκαμεν ο Ιησούς, εκείνο, εις το οποίον σεις δεν εκοπιάσατε· ἄλλοι αφού ἤλθεν εκ της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν. εκοπιάσαν, καὶ σεις εισήλθετε εἰς τὸν κόπον αυτών. 39 Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των Σαμαρειτών επίστευσαν εις αυτόν διά τὸν λόγον της γυναικός, μαρτυρούσης ὅτι μοι είπε πάντα όσα ἐπραξα. 40 Καθώς λοιπόν ἤλθον προς αυτόν οι Σαμαρείται, παρεκάλουν αυτόν να μείνῃ παρ' αυτοῖς· καὶ ἐμεινεν εκεί δύο ημέρας. 41 Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν διά τὸν λόγον αυτού, 42 καὶ προς την γυναικα ἐλεγον, ὅτι δεν πιστεύομεν πλέον διά τὸν λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. 43 Μετά δε τας δύο ημέρας εξήλθεν εκείθεν καὶ υπήγειν εις την Γαλιλαίαν. 44 Διότι αυτός ο Ιησούς εμαρτύρησεν ὅτι προφήτης εν τῃ πατρίδι αυτού δεν ἔχει τιμήν. 45 Ὁτε λοιπόν ἤλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαῖοι, ιδόντες πάντα όσα ἔκαμεν εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν· διότι καὶ αυτοί ἤλθον εις την εορτήν. 46 Ἠλθε λοιπόν ο Ιησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ ὄντον. Και ἵτο τις βασιλικός ἀνθρωπός, του οποίου ο υιός ησθένει εν Καπερναού· 47 ούτος ακούσας ὅτι ο Ιησούς ἤλθεν εκ της Ιουδαίας εις την

5 Μετά ταύτα ἵτο εορτήν των Ιουδαίων, καὶ ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα. 2 Είναι δε εν τοις Ιεροσολύμοις πλησίον της προβατικής πύλης κολυμβήθρα, η επονομαζομένη Εβραϊστί Βηθεδά, ἔχουσα πέντε στοάς. 3 Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενούντων, τυφλών, χωλών, ξηρών, οίτινες περιέμενον την κίνησιν του ὑδατος. 4 Διότι ἀγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εις την κολυμβήθραν καὶ ετάραττε το ὑδωρ· ὅστις λοιπόν εισίρχετο πρώτος μετά την ταραχήν του ὑδατος, εγίνετο υγιής από οποιανδήποτε νόσον ἐπασχεν. 5 Ἡτο δε εκεί ἀνθρωπός τις τριάκοντα οκτώ ἔτη πάσχων ασθένειαν. 6 Τούτον ιδών ο Ιησούς κατακείμενον, καὶ εξεύρων ὅτι πολύν ἡδη καιρόν πάσχει, λέγει προς αυτόν· Θέλεις να γείνης υγιής; 7 Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενών· Κύριε, ἀνθρωπον δεν ἔχω, διά να με βάλῃ εις την κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθή το ὑδωρ· ενώ δε ἔρχομαι εγώ, ἄλλος προ εμού καταβαίνει. 8 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τον κράββατόν σου καὶ περιπάτει. 9 Και ευθύς ἐγείνειν ο ἀνθρωπός υγιής καὶ εσήκωσε τον κράββατον αυτού, και

περιεπάτει. Ήτο δε σάββατον εκείνην την **g166** 25 Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ημέραν. 10 Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς τον ώρα, και ήδη είναι, ότε οι νεκροί θέλουσιν τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι! Δεν σοι είναι ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον. 11 ακούσαντες θέλουσι ζήσει. 26 Διότι καθώς ο Απεκρίθη προς αυτούς· Ο ιατρέυσας με, εκείνος Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις μοι είπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, και τον Υιόν να έχῃ ζωήν εν εαυτώ· 27 και εξουσίαν περιπάτει. 12 Ηρώτησαν λοιπόν αυτόν· Τις έδωκεν εις αυτόν να κάμνη και κρίσιν, διότι είναι ο άνθρωπος, όστις σοι είπε, Σήκωσον είναι Υιός ανθρώπου. 28 Μη θαυμάζετε τούτον τον κράββατόν σου και περιπάτει; 13 Ο δε διότι έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις ιατρευθείς δεν ήξενυρε τις είναι· διότι ο Ιησούς μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, υπεξήλθεν, επειδή ήτο όχλος πολύς εν τω τόπω. 29 και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά 14 Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ο Ιησούς εν εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα των ιερών και είπε προς αυτόν· Ιδού, έγινες εις ανάστασιν κρίσεως. 30 Δεν δύναμαι εγώ να υγιής μηκέτι αμάρτανε, διά να μη σοι γείνη τι κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούων κρίνω, χειρότερον. 15 Υπήγε λοιπόν ο άνθρωπος και και η κρίσις η εμή δικαία είναι· διότι δεν ζητώ το ανήγγειλε προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός είναι ο ιατρεύσας αυτόν. 16 Και διά τούτο με Πατρός. 31 Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η κατέτρεχον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι και εξήτουν μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. 32 Άλλος είναι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι έκαμνε ταύτα εν ο μαρτυρών περί εμού, και εξεύρω ότι είναι σαββάτω. 17 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς· αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεί περί Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εμού. 33 Σεις απεστείλατε προς τον Ιωάννην, εργάζομαι. 18 Διά τούτο λοιπόν μάλλον εξήτουν και εμαρτύρησεν εις την αλήθειαν· 34 εγώ δε οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και Πατέρα αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. 35 Εκείνος εαυτού ἔλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν ήτο ο λύχνος ο καιόμενος και φέγγων, και σεις κάμνων εαυτόν. 19 Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς ηθελήσατε να αγαλλιασθήτε προς ώραν εις το και είπε προς αυτούς· Αληθώς, αληθώς σας φως αυτού. 36 Άλλ' εγώ έχω την μαρτυρίαν λέγω, δεν δύναται ο Υιός να πράττη ουδέν αφ' μεγαλήτεραν της του Ιωάννου· διότι τα ἔργα, εαυτού, εάν δεν βλέπῃ τον Πατέρα πράττοντα τα οποία μοι έδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω τούτο· επειδή όσα εκείνος πράττει, ταύτα και ο αυτά, αυτά τα ἔργα, τα οποία εγώ πράττω, Υιός πράττει ομοίως. 20 Διότι ο Πατήρ αγαπά μαρτυρούσι περί εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλεν τον Υιόν και δεικνύει εις αυτόν πάντα όσα 37 και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε αυτός πράττει, και μεγαλήτερα τούτων ἔργα περί εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πώποτε θέλει δείξει εις αυτόν, διά να θαυμάζητε σεις. ούτε όψιν αυτού είδετε. 38 Και τον λόγον 21 Επειδή καθώς ο Πατήρ εγείρει τους νεκρούς αυτού δεν έχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις και ζωοποιεί, ούτω και ο Υιός ούστινας θέλει δεν πιστεύετε εις τούτον, τον οποίον εκείνος ζωοποιεί. 22 Επειδή ουδέ κρίνει ο Πατήρ ουδένα, απέστειλεν. 39 Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις αλλ' εις τον Υιόν έδωκε πάσαν την κρίσιν, 23 νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον· και διά να τιμώσι πάντες τον Υιόν καθώς τιμώσι τον Πατέρα. Ο μη τιμών τον Υιόν δεν τιμά **g166** 40 πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, τον Πατέρα τον πέμψαντα αυτόν. 24 Αληθώς, διά να έχητε ζωήν. 41 Δόξαν παρά ανθρώπων αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον δεν λαμβάνω· 42 αλλά σας εγνώρισα ότι την μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει αγάπην του Θεού δεν έχετε εν εαυτοίς· 43 εγώ ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, και δεν μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν. **(aiōnios** με δέχεσθε· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι

εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. 44 Πως δύνασθε ο Ιησούς, ἐλεγον ότι Ούτος είναι αληθώς ο σεις να πιστεύσῃς, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο προφήτης ο μέλλων να ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον. εις παρά του ἄλλου, καὶ δεν ζητείτε τὴν δόξαν 15 Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι την παρά του μόνου Θεού; 45 Μη νομίζετε ότι να ἔλθωσι καὶ να αρπάσωσιν αὐτὸν, διά την παρά του μόνου Θεού; 46 Διότι εάν επιστεύετε κατέβησαν οι μαθηταί αὐτού εἰς τὴν θάλασσαν, εις τὸν Μωϋσῆν, ηθέλετε πιστεύσει εἰς εμέ· 17 καὶ εμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἥρχοντο πέραν επειδή περὶ εμού εκείνος ἔγραψεν. 47 Εάν δε τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ εἶχεν ἡδη εις τὰ γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως γείνει σκότος καὶ ο Ιησούς δεν είχεν ελθεῖ πρὸς θέλετε πιστεύσει εἰς τους ἰδιούς μου λόγους;

**6** Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος· 2 καὶ ηκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολὺς, διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα αὐτού, τα οποία ἔκαμνεν επὶ τῶν ασθενούντων. 3 Ανέβη δε εἰς τὸ ὄρος ο Ιησούς καὶ εκεὶ εκάθητο μετά τῶν μαθητῶν αὐτού. 4 Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτὴ τῶν Ιουδαίων. 5 Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς καὶ ιδών ότι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει ἄρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; 6 Ἐλέγε δε τούτῳ δοκιμάζων αὐτὸν διότι αὐτός ήξενερε τι ἐμέλλε να κάμη. 7 Απεκρίθη πρὸς αὐτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι δεν αρκούσιν εἰς αὐτούς, διά να λάβῃ ολίγον τι ἔκαστος αὐτών. 8 Λέγει πρὸς αὐτόν εἰς τῶν μαθητῶν αὐτού, Ανδρέας ο ἀδελφός Σίμωνος Πέτρου· 9 Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο οιφάρια· αλλὰ ταύτα τι είναι εἰς τοσούτους; 10 Εἴπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ἵτο δε χόρτος πολὺς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι ἀνδρεῖς τὸν αριθμὸν ἑως πεντακισχίλιοι. 11 Καὶ ἐλαβεν ο Ιησούς τους ἄρτους καὶ ευχαριστήσας διεμοίρασεν εἰς τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εἰς τους καθημένους ομοίως καὶ εκ των οιφαρίων ὄσον ἡθελον. 12 Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει πρὸς τους μαθητάς αὐτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. 13 Εσύναξαν λοιπόν καὶ εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εἰς τους φαγόντας. 14 Οι ἀνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον ἔκαμεν

δυνατός ἀνέμος. 19 Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ἡ τριάκοντα στάδια βλέπουσι τὸν Ιησούν περιπατούντα επὶ τῆς θαλάσσης καὶ πλησιάζοντα εἰς τὸ πλοίον, καὶ εφοβήθησαν.

20 Εκείνος δε λέγει πρὸς αὐτούς· Εγώ είμαι μη φοβείσθε. 21 Ἡθελον λοιπόν να λάβωσιν αὐτὸν εἰς τὸ πλοίον, καὶ παρευθύς το πλοίον ἐφθασεν εἰς τὴν γην, εἰς τὴν οποίαν υπῆγαινον.

22 Τῇ επαύριον ο ὄχλος ο ιστάμενος πέραν τῆς θαλάσσης ὅτε εἶδεν ότι πλοιάριον ἄλλο δεν ἦτο εκεὶ ειμή εν, εκείνο εἰς το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αὐτού, καὶ ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά τῶν μαθητῶν αὐτού εἰς το πλοιάριον, αλλά μόνοι οι μαθηταί αὐτού ανεχώρησαν· 23 ἥλθον δε ἄλλα πλοιάρια εκ τῆς Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, ὅπου ἐφαγον τὸν ἄρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν· 24 ὅτε λοιπόν εἶδεν ο ὄχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αὐτού, εισήλθον καὶ αυτοί εἰς τα πλοία καὶ ἥλθον εἰς Καπερναούμ ζητούντες τὸν Ιησούν. 25 Καὶ ευρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἴπον πρὸς αὐτόν· Ραββί, πότε ἥλθες εδώ; 26 Απεκρίθη πρὸς αὐτούς ο Ιησούς καὶ εἴπεν· Αληθῶς, αληθῶς σας λέγω, με ζητείτε, ουχὶ διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε εκ τῶν ἄρτων καὶ εχορτάσθητε. 27 Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εἰς ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υἱός του ανθρώπου θέλει σας δώσει· διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. (aiōnios g166) 28 Εἴπον λοιπόν πρὸς αὐτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργαζώμεθα τα ἔργα του Θεού;

29 Απεκρίθη ο Ιησούς καὶ εἴπε πρὸς αὐτούς· Τούτο είναι το ἔργον του Θεού, να πιστεύσῃς εἰς

τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. **30** Τότε Πατέρα, ειμή εκείνος όστις είναι παρά του Θεού, είπον προς αυτόν· Τί σημείον λοιπόν κάμνεις ούτος είδε τον Πατέρα. **47** Αληθώς αληθώς, σας συ, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν εις σε; τι εργάζεσαι; **31** οι πατέρες ημών ἐφαγον το μάννα (aiōnios g166) **48** Εγώ είμαι ο ἄρτος της ζωῆς. **49** Οι εν τη ερήμῳ, καθώς είναι γεγραμμένον· Ἀρτὸν πατέρες σας ἐφαγον το μάννα εν τη ερήμῳ και εκ του ουρανού ἔδωκεν εις αυτούς να φάγωσιν. **50** ούτος είναι ο ἄρτος ο καταβαίνων απέθανον· **51** Εγώ είμαι ο ἄρτος ο ζων, ἄρτον εκ του ουρανού ο Μωϋσής, αλλ' ο Πατήρ ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγῃ εκ μου σας δίδει τον ἄρτον εκ του ουρανού τον τούτου του ἄρτου, θέλει ζήσει εις τον αἰώνα. Και αληθινόν. **33** Διότι ο ἄρτος του Θεού είναι ο ο ἄρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωήν σαρξ μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της εις τον κόσμον. **34** Είπον λοιπόν προς αυτόν ζωῆς του κόσμου. (aiōn g165) **52** Εμάχοντο λοιπόν Κύριε, πάντοτε δος εις ημάς τον ἄρτον τούτον. προς αλλήλους Ιουδαίοι, λέγοντες· Πως δύναται **35** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ούτος να δώση εις ημάς να φάγωμεν την σάρκα ο ἄρτος της ζωῆς όστις ἐρχεται προς εμέ, δεν αυτού; **53** Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς· θέλει πεινάσει, και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε θέλει διψήσει πώποτε. **36** Πλην σας είπον ότι την σάρκα του ιιού του ανθρώπου και πίητε το και με είδετε και δεν πιστεύετε. **37** Παν ό, τι αίμα αυτού, δεν έχετε ζωήν εν εαυτοίς. **54** Όστις μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εικβάλει έξω. έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει **38** Διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (aiōnios g166) **55** Διότι κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα πέμψαντός με. **39** Τούτο δε είναι το θέλημα του μου αληθώς είναι πόσις. **56** Όστις τρώγει την πέμψαντός με Πατέρος, παν ό, τι μοι έδωκε να σάρκα μου και πίνει το αίμα μου εν εμοί μένει, μη απολέσω ουδέν εξ αυτού, αλλά να αναστήσω και εγώ εν αυτώ. **57** Καθώς με απέστειλεν ο αυτό εν τη εσχάτη ημέρα. **40** Και τούτο είναι ζων Πατήρ και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει και όστις με τρώγει θέλει ζήσει και εκείνος δι' τον Υἱόν και πιστεύει εις αυτόν να ἔχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (aiōnios g166) **41** Εγόγγυζον λοιπόν τον άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, **42** και ἐλέγον· οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι είπεν, Εγώ είμαι ο Ιησούς τον Πατέρα, τον Καπερναούμ. **43** Πολλοί λοιπόν εκ των μαθητών οποίου ημείς γνωρίζομεν τον πατέρα και την αυτού ακούσαντες, είπον· Σκληρός είναι ούτος ο μητέρα; πως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του λόγος τις δύναται να ακούη αυτόν; **44** Ουδείς δε ουρανού κατέβην; **45** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς ο Ιησούς εν εαυτώ ότι γογγύζουσι περὶ τούτου και είπε προς αυτούς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς· Τούτο **46** Ουδείς δύναται να έλθῃ προς εμέ, εάν δεν σας σκανδαλίζει; **62** εάν λοιπόν θεωρήτε τον ελκύση αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και εγώ Υἱόν του ανθρώπου αναβαίνοντα όπου ἡτο το θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. πρότερον; **63** το πνεύμα είναι εκείνο το οποίον Είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Και ζωποιεί, η σαρξ δεν ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, πάντες θέλουσιν είσθαι διδακτοί του Θεού. Πας τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι λοιπόν, όστις ακούση παρά του Πατέρος και και ζωή είναι. **64** Πλην είναι τινές από σας, μάθη, ἐρχεται προς εμέ· **46** ουχί ότι είδε τις τον οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν εξ αρχής

ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις άλλοι δε ἐλεγον, Ουχί, αλλά πλανά τον όχλον. είναι ο μέλλων να παραδώσῃ αυτόν. 65 Καὶ 13 Ουδείς όμως ελάλει παρρησίᾳ περί αυτού διά ἐλεγε. Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται τον φόβον των Ιουδαίων. 14 Καὶ ενώ η εορτή ἡτο να ἔλθῃ προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις ἡδη περί τα μέσα, ανέβη ο Ιησούς εις το ιερόν αυτόν εκ του Πατρός μουν. 66 Ἐκτοτε πολλοί και εδίδασκε. 15 Καὶ εθαύμαζον οι Ιουδαίοι, των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω λέγοντες; Πως ούτος εξεύρει γράμματα, ενώ και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. 67 Είπε δεν ἔμαθεν; 16 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα Μήπως και και είπεν Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμού, σεις θέλετε να υπάγητε; 68 Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, προς τίνα θέλομεν κάμη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περί της διδαχής, αν ήναι εκ του Θεού ή αν εγώ λαλώ 69 και ήμεις επιστεύσαμεν και εγνωρίσαμεν ότι απ' εμαυτού. 18 Όστις λαλεί αφ' εαυτού, ζητεί συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. την δόξαν την ιδικήν αυτού, όστις όμως ζητεί 70 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς Δεν εξέλεξα την δόξαν του πέμψαντος αυτόν, ούτος είναι εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι αληθής, και αδικία εν αυτώ δεν υπάρχει. 19 Ο διάβολος; 71 Ἐλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος Μωϋσής δεν σας ἔδωκε τον νόμον; και ουδείς τον Ισκαριώτην διότι ούτος, εις ων εκ των από σας εκπληροί τον νόμον. Διά τι ζητείτε να δώδεκα, ἐμέλλε να παραδώσῃ αυτόν.

7 Καὶ περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαίᾳ: διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαίᾳ, επειδή οι Ιουδαίοι εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. 2 Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. 3 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί αυτού· Μετάβηθι εντεύθεν και ύπαγε εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθητάι σου τα ἔργα σου, τα οποία κάμνεις· 4 διότι ουδείς πράττει τι κρυφίως και ζητεί αυτός να ήναι φανερός. Εάν πράττης ταύτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. 5 Διότι ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν. 6 Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ο καιρός ο ιδικός μου δεν ήλθεν ἔτι, ο δε καιρός ο ιδικός σας είναι πάντοτε ἔτοιμος. 7 Δεν δύναται ο κόσμος να μισή εσάς· εμέ όμως μισεί, διότι εγώ μαρτυρώ περί αυτού ότι τα ἔργα αυτού είναι πονηρά. 8 Σεις ανάβητε εις την εορτήν ταύτην· εγώ δεν αναβαίνω ἔτι εις την εορτήν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν επληρώθη ἔτι. 9 Καὶ αφού είπε ταύτα προς αυτούς, ἐμεινεν εν τη Γαλιλαίᾳ. 10 Αφού δε ανέβησαν οι αδελφοί αυτού, τότε και αυτός ανέβη εις την εορτήν, ουχί φανερώς αλλά κρυφίως πως. 11 Οι Ιουδαίοι λοιπόν εζήτουν αυτόν εν τη εορτή και ἐλεγον· Που είναι εκείνος; 12 Καὶ ήτο πολὺς γογγυσμός περί αυτού μεταξύ των όχλων. Ἀλλοι μεν ἐλεγον ότι είναι καλός· Διαιμόνιον ἔχεις· τις ζητεί να σε θανατώσῃ; 21 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Εν ἔργον ἔκαμον, και πάντες θαυμάζετε. 22 Διά τούτο ο Μωϋσής σας ἔδωκε την περιτομήν, ουχί ότι είναι εκ του Μωϋσέως, αλλ' εκ των πατέρων, και εν σαββάτῳ περιέμνετε ἀνθρωπον. 23 Εάν λαμβάνη ἀνθρωπος περιτομήν εν σαββάτῳ, διά να μη λυθή ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' εμού διότι ἔκαμον ολόκληρον ἀνθρωπον υγιή εν σαββάτῳ; 24 Μη κρίνετε κατ' οὐφιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. 25 Ἐλεγον λοιπόν τινές εκ των Ιεροσολυμιτών· Δεν είναι ούτος, τον οποίον ζητούσι να θανατώσωσι; 26 Καὶ ιδού, παρρησία λαλεί, και δεν λέγουσι προς αυτόν ουδέν. Μήπως τωόντι εγνώρισαν οι ἄρχοντες ότι ούτος είναι αληθώς ο Χριστός; 27 Άλλα τούτον εξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός όταν ἔρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. 28 Εφωνάξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων εν τω ιερώ, και είπε· Καὶ εμέ εξεύρετε και πόθεν είμαι εξεύρετε· και απ' εμαυτού δεν ήλθον, αλλ' είναι αληθινός ο πέμψας με, τον οποίον σεις δεν εξεύρετε· 29 εγώ όμως εξεύρω αυτόν, διότι παρ' αυτού είμαι και εκείνος με απέστειλεν. 30 Εζήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αυτόν, και ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν την χείρα, διότι δεν είχεν ελθεί ἔτι η ώρα αυτού. 31 Πολλοί δε εκ του

όχλου επίστευσαν εις αυτόν και ἐλεγον ὅτι ο Φαρισαίων; **49** Αλλ' ο όχλος ούτος, ὃστις δεν Χριστός ὅταν ἔλθη, μήπως θέλει κάμει θαύματα γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάραφοι. **50** Λέγει πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος ἔκαμεν; **32** ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν Ἡκουσαν οι Φαρισαίοι τον όχλον ὅτι εγογγυζε διά νυκτός, εις ᾧ εξ αυτών. **51** Μήπως ο νόμος ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι ημών κρίνει τον ἀνθρωπόν, εάν δεν ακούσῃ και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν παρ' αυτού πρότερον και μάθῃ τι πράττει; **52** αυτόν. **33** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και Ἐτι ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω συ εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ίδε ὅτι προς τον πέμψαντά με. **34** Θέλετε με ζητήσει προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. **53** Και και δεν θέλετε με ευρεῖ· και ὅπου είμαι εγώ, υπήγειν έκαστος εις τον οίκον αυτού. σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε. **35** Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημείς δεν θέλομεν ευρεῖ αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκῃ τους Ἑλληνας; **36** Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεῖ, και, ὅπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και ἔκραξε λέγων· Εάν τις διψά, ας ἐρχηται προς εμέ και ας πίνη. **38** Ὁστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοὶ ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον ἐμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν· διότι δεν ἡτο ἔτι δεδομένον Πνεύμα Ἀγιον, επειδή ο Ιησούς ἔτι δεν εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες τον λόγον, ἐλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41** Ἀλλοι ἐλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Ἀλλοι δε ἐλεγον· Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας ἔρχεται ο Χριστός; **42** Δεν είπεν η γραφή ὅτι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κώμης Βηθλεέμ, ὅπου ἡτο ο Δαβίδ, ἔρχεται ο Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν ἔγεινε μεταξύ του όχλου δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ἥθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χειρας. **45** Ἡλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν ἀνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο ἀνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων επίστευσεν εις αυτόν ἡ εκ των

**8** Ο δε Ιησούς υπήγειν εις το ὄρος των Ελαιών. **2** Και την αυγήν ἡλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ἤρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αὕτη η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμῳ ο Μωϋσῆς προσέταξεν ημάς να λιθοβιολώνται αι τοιαύται· συ λοιπόν τι λέγεις; **6** Ἐλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να ἔχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, ἔγραφε διά του δακτύλου εις την γην. **7** Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Ὁστις από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψῃ τον λίθον επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω ἔγραφεν εις την γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεοβυτέρων ἔως των εσχάτων· και ἐμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ισταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι οι κατήγοροι σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και εκείνη είπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω· ύπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· ὅστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει ἔχει το φως της ζωῆς. **13** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περί σεαυτού μαρτυρείς· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς

αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η πολλοί επίστευσαν εις αυτόν. **31** Ἐλεγε λοιπόν ο μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξέύρω πόθεν Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας ἥλθον και που υπάγω· σεις όμως δεν εξέύρετε εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγῳ τω πόθεν ἔρχομαι και που υπάγω. **15** Σεις κατά την εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου, **32** καὶ θέλετε σάρκα κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. **16** Αλλά γνωρίσει την αλήθειαν, καὶ η αλήθεια θέλει καὶ εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, σας ελευθερώσει. **33** Απεκρίθησαν προς αυτόν· διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ καὶ ο Πατήρ ο Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, καὶ δεν εγείναμεν πέμψας με. **17** Καὶ εν τω νόμῳ δε ουμών είναι δούλοι εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία θέλετε γείνει ελεύθεροι; **34** Απεκρίθη προς είναι αληθινή. **18** Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εμαυτού, καὶ ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεῖ περί πας ὄστις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι εμού. **19** Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι της αμαρτίας. **35** Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εν τη οικίᾳ· ο νιός μένει πάντοτε. **36** Εάν εξεύρετε ούτε τον Πατέρα μου· εάν ηξεύρετε λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσῃ, ὃντως ελεύθεροι εμέ, ηθέλετε εξεύρει και τον Πατέρα μου. **20** θέλετε είσθαι. **37** Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι θησαυροφυλακία, διδάσκων εν τω ιερώ, καὶ ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. **38** Εγώ ουδείς επίασεν αυτόν, διότι δεν είχεν ελθεῖ ἐτί λαλώ ὁ, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· καὶ η ὥρα αυτού. **21** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς σεις ομοίως κάμνετε ὁ, τι είδετε πλησίον του ο Ιησούς· Εγώ υπάγω και θέλετε με ζητήσει, καὶ πατρός σας. **39** Απεκρίθησαν καὶ είπον προς θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτίᾳ υμών· όπου εγώ αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς υπάγω, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε. **22** Ἐλεγον αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει τα ἔργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. **40** Τώρα εαυτόν, καὶ διά τούτο λέγει, Ὄπου εγώ υπάγω, δε ζητείτε να με θανατώσητε, ἀνθρωπὸν ὄστις σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε; **23** Καὶ είπε προς σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ἡκουσα αυτούς· Σεις είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν ἔκαμε. **41** των ἀνώ· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ Σεις κάμνετε τα ἔργα του πατρός σας. Είπον δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. **24** Σας είπον λοιπόν προς αυτόν· Ήμείς δεν εγεννήθημεν εκ λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις πορνείας· ἔνα Πατέρα ἔχομεν, τον Θεόν. **42** Είπε υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ἡτο θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών. **25** Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ διότι εγώ εκ του Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαι; καὶ Θεού εξήλθον καὶ ἔρχομαι· επειδή δεν ἥλθον είπε προς αυτούς ο Ιησούς· διότι σας λέγω απ' απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. **43** Διά αρχῆς. **26** Πολλά ἔχω να λέγω καὶ να κρίνω τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν περί υμών· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, καὶ δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. **44** Σεις εγώ όσα ἡκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις είσθε εκ πατρός του διαβόλου καὶ τας επιθυμίας τον κόσμον. **27** δεν ενόησαν ότι ἔλεγε προς του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος αυτούς περί του Πατρός. **28** Είπε λοιπόν προς ἡτο απ' αρχῆς ανθρωποκότονος καὶ δεν μένει αυτούς ο Ιησούς· Ὅταν υψώσητε τον Υιόν του εν τη αληθείᾳ, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, αυτώς ὅταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, καὶ απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς διότι είναι ψεύστης καὶ ο πατήρ αυτού του με εδίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. **29** Καὶ ψεύδους. **45** Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν δεν με πιστεύετε. **46** Τις από σας με ελέγχει περί ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις τα αρεστά εις αυτόν. **30** Ενώ ελάλει ταύτα, δεν με πιστεύετε; **47** Ὅστις είναι εκ του Θεού,

τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις φως του κόσμου. 6 Αφού είπε ταύτα, ἐπτυσε δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. 48 χαμαί και ἐκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς επέχρισε τον πηλόν επί τους οφθαλμούς του αυτόν· Δεν λέγομεν ημείς καλώς ὅτι Σαμαρείτης τυφλού 7 και είπε προς αυτόν· Ὦπαγε, νίφθητι είσαι συ και δαιμόνιον ἔχεις; 49 Απεκρίθη ο εἰς την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν ἔχω, αλλά τιμώ ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν και τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. 50 Και ενίφθη, και ἡλθε βλέπων. 8 Οι δε γείτονες και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών δοσίς ἐβλεπον αυτόν πρότερον ὅτι ἡτο τυφλός και κρίνων. 51 Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν έλεγον δεν είναι ούτος, ὅστις εκάθητο και τις φυλάξῃ τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει εζήτει; 9 Ἄλλοι ἐλεγον δότι ούτος είναι· ἀλλοι ιδεί εἰς τον αιώνα. (aiōn g165) 52 Είπον λοιπόν δε δότι όμοιος αυτού είναι. Εκείνος ἐλεγεν ὅτι προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάθομεν εγώ είμαι. 10 Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ο Αβραάμ απέθανε και οι ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί σου; 11 Απεκρίθη προφήται, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξῃ τον εκείνος και είπεν· Ἀνθρωπος λεγόμενος Ιησούς λόγον μου, δεν θέλει γευθή θάνατον εἰς τον εκαμε πηλόν και επέχρισε τους οφθαλμούς αιώνα. (aiōn g165) 53 Μήπως συ είσαι μεγαλύτερος μου και μοι είπεν· Ὦπαγε εἰς την κολυμβήθραν του πατρός ημών Αβραάμ, ὅστις απέθανε, και οι του Σιλωάμ και νίφθητι· αφού δε υπήγα και προφήται απέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; ενίφθην, ανέβλεψα. 12 Είπον λοιπόν προς 54 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτόν, αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ μου είναι 13 Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους ὅστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ὅτι Φαρισαίους. 14 Ἡτο δε σάββατον, ὅτε ἐκαμε είναι Θεός σας. 55 Και δεν εγνωρίσατε αυτόν τον πηλόν ο Ιησούς και ἡνοιξε τους οφθαλμούς εγώ όμως γνωρίζω αυτόν· και εάν είπω δότι αυτού. 15 Πάλιν λοιπόν ηρώτων αυτόν και οι δεν γνωρίζω αυτόν, θέλω είσθαι όμοιός σας Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος είπε προς ψεύτης· αλλά γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αυτούς· Πηλόν ἔβαλεν επί τους οφθαλμούς μου, αυτού φυλάττω. 56 Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν και ενίφθην, και βλέπω. 16 Ἐλεγον λοιπόν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και τινές εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο ἀνθρωπος είδε και εχάρη. 57 Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι δεν είναι παρά του Θεού, διότι δεν φυλάττει το προς αυτόν· Πεντήκοντα ἔτη δεν ἔχεις ἔτι, σάββατον. Ἄλλοι ἐλεγον· Πως δύναται ἀνθρωπος και είδες τον Αβραάμ; 58 Είπε προς αυτούς ο αμαρτωλός να κάμνη τοιαύτα θαύματα; Και ἡτο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη ο σχίσμα μεταξύ αυτών. 17 Λέγουσι πάλιν προς Αβραάμ, εγώ είμαι. 59 Εσήκωσαν λοιπόν λίθους τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή διά να ρίψωσι κατ' αυτού· πλην ο Ιησούς εκρύβη ἡνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος είπεν και εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον διτι προφήτης είναι. 18 Δεν επίστευσαν λοιπόν αυτών, και ούτως ανεχώρησε.

οι Ιουδαίοι περί αυτού ὅτι ἡτο τυφλός και ανέβλεψεν, ἔως ὅτου εφώναξαν τους γονείς αυτού του αναβλέψαντος 19 και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο υιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ὅτι εγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; 20 Απεκρίθησαν προς αυτούς οι γονείς αυτού και είπον· Εξεύρομεν ὅτι ούτος είναι ο υιός ημών και ὅτι εγεννήθη τυφλός· 21 Πως δε βλέπει τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ἡνοιξε τους οφθαλμούς αυτού ημείς δεν εξεύρομεν· αυτός ηλικίαν ἔχει, αυτόν

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν ἀνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. 2 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ἡμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ώστε να γεννηθή τυφλός; 3 Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλά διά να φανερωθώσι τα ἔργα του Θεού εν αυτώ. 4 Εγώ πρέπει να εργάζωμαι τα ἔργα του πέμψαντός με, εωσού είναι ημέρα· ἔρχεται νυξ ὅτε ουδείς δύναται να εργάζηται. 5 Ενόσω είμαι εν τω κόσμω, είμαι

ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν Μήπως 22 Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Είπε προς αυτούς τους Ιουδαίους· επειδή ήδη είχον συμφωνήσει ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήση αυτόν Χριστόν, αμαρτίαν τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η να γείνη αποσυνάγωγος. 23 Διά τούτο οι αμαρτία σας λοιπόν μένει.

γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. 24 Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου τον ἀνθρωπὸν, ὅστις ἡτο τυφλός, και είπον προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν ότι ο ἀνθρωπὸς οὗτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ἡναι αμαρτωλός δεν εξεύρω εν εξεύρω, ότι ἡμην τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς αυτόν πάλιν· τι σοι ἔκαμε; πως ἡνοιξε τους οφθαλμούς σου; 27 Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ἡδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ημείς εξεύρομεν ότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτον όμως δεν εξεύρομεν πόθεν είναι. 30 Απεκρίθη ο ἀνθρωπὸς και είπε προς αυτούς· Εν τούτῳ μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ἡνοιξέ μου τους οφθαλμούς. 31 Εξεύρομεν δε ότι αμαρτωλός ο Θεός δεν ακούει, αλλ' εάν τις ἡναι θεοσεβῆς και κάμνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. 32 Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ἡνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (aiōn q165) 33 Εάν ούτος δεν ἡτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν ἔξω. 35 Ἡκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν ἔξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υἱόν του Θεού; 36 Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύσω εις αυτόν; 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι. 38 Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. 39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ἥλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες. 40 Και ἡκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, ὅστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· 2 ὅστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των προβάτων. 3 Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' ὄνομα και εξάγει αυτά. 4 Και όταν εκβάλῃ τα εαυτού πρόβατα, υπάγει ἐμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. 5 Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. 6 Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. 7 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. 8 Πάντες όσοι ἥλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ηκουσαν αυτούς τα πρόβατα. 9 Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεί βισκήν. 10 Ο κλέπτης δεν ἔρχεται, ειμῇ διά να κλέψῃ και θύση και απολέσῃ· εγώ ἥλθον διά να ἔχωι ζωήν και να ἔχωσιν αυτήν εν αφθονίᾳ. 11 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· 12 ο δε μισθωτός και μη ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα και φεύγει και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. 13 Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, 15 καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. 16 Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι

εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ υμῶν, Εγώ είπα, συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, θεοί είσθε; 35 Εάν εκείνους είπε θεούς, προς και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. 17 Διά τους οποίους ἔγεινεν ο λόγος του Θεού, και τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την δεν δύναται να αναιρεθή η γραφή, 36 εκείνον, ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. 18 Ουδείς τον οποίον ο Πατήρ ηγίασε και απέστειλεν εις αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημείς, διότι απ' εμαυτού· εξουσίαν ἔχω να βάλω αυτήν, και είπον, Υιός του Θεού είμαι; 37 Εάν δεν κάμνω εξουσίαν ἔχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταύτην την τα ἔργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· 38 εντολήν ἐλάθον παρά του Πατρός μου. 19 Σχίσμα αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύετε, λοιπόν ἔγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά πιστεύσατε εις τα ἔργα, διά να γνωρίσητε και τους λόγους τούτους. 20 Και ἐλεγον πολλοί εξ πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί και εγώ εν αυτών· Δαιμόνιον ἔχει και είναι μαινόμενος· αυτώ. 39 Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν τι ακούετε αυτόν; 21 Ἄλλοι ἐλεγον· Ούτοι οι αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. 40 λόγοι δεν είναι δαιμονιζομένου· μήπως δύναται· Και υπήρχε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον δαιμόνιον να ανοίγῃ οφθαλμούς τυφλών; 22 τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και Ἐγειναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ἡτο ἐμεινεν εκεί. 41 Και πολλοί ήλθον προς αυτόν χειμών· 23 και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω iερώ και ἐλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα εν τη στοά του Σολομώντος. 24 Περιεκύλωσαν ἔκαμε, πάντα όμως ὅσα είπεν ο Ιωάννης περί λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και ἐλεγον προς τούτου, ήσαν αληθινά. 42 Και εκεί επίστευσαν αυτόν· Ἔως πότε κρατείς εν αμφιβολίᾳ την πολλοί εις αυτόν.

ψυχήν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρρησία. 25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα ἔργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· 26 αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά ακούνουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούσι. 28 Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (αἰδον γ165, αἰσθον γ166) 29 Ο Πατήρ μου, ὅστις μοι ἔδωκεν αυτά, είναι μεγαλύτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάσῃ εκ της χειρός του Πατρός μου. 30 Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. 31 Επίσασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. 32 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά ἔργα ἔδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον ἔργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού ἔργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ ἀνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν

11 Ἡτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. 2 Η δε Μαρία ἡτο η αλείψασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. 3 Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. 4 Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθενεία δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή ο Υιός του Θεού δι' αυτής. 5 Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. 6 Καθώς λοιπόν ἤκουσεν ότι ασθενεί, τότε μεν ἐμεινεν δύο ημέρας εν τω τόπω όπου ἡτο· 7 ἐπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εζήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δύδεκα αι ὥραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρᾳ, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει

προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη· η κολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις αλλά υπάγω διά να εξυπνίσω αυτόν. 12 Είπον το μνημείον, διά να κλαύσῃ εκεί. 32 Η Μαρία λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθη, λοιπόν καθώς ἤλθεν όπου ἡτο ο Ιησούς, ιδούσα θέλει σωθῆν. 13 Αλλ' ο Ιησούς είχεν ειπεί περὶ αυτόν ἐπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα του θανάτου αυτού· εκείνοι ούμως ενόμισαν ότι προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου λέγει περὶ της κοιμήσεως του ύπνου. 14 Τότε δεν ήθελεν αποθάνει. 33 Ο δε Ιησούς, καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρρησία· είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ' Ο Λάζαρος απέθανε. 15 Και χαίρω διά σας, διά αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί· αλλ' ας ψυχή αυτού και εταράχθη, 34 και είπε· Που υπάγωμεν προς αυτόν. 16 Είπε δε ο Θωμάς, ο εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας και ίδε. 35 Εδάκρυσεν ο Ιησούς. 36 Έλεγον υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' λοιπόν οι Ιουδαίοι· ίδε πόσον ηγάπα αυτόν. 37 αυτού. 17 Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. 18 όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να Ἡτο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; 38 Ο Ιησούς απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. 19 Και πολλοί λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το εκ των Ιουδαίων είχον ελθεί προς την Μάρθαν μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ' και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσιν αυτάς περὶ αυτού. 39 Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. του αδελφού αυτών. 20 Η Μάρθα λοιπόν, καθώς Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· Μάρθα· Κύριε, ζέτει ήδη διότι είναι τεσσάρων η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. 21 Είπε λοιπόν ημερών. 40 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. 22 Πλην του Θεού; 41 Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου και τώρα εξεύρω ότι ούσα ζητήσης παρά του έκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. 23 Λέγει προς οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθῆ. μου ήκουσας. 42 Και εγώ εγνώριζον ότι πάντοτε 24 Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι μου ακούεις αλλά διά τον όχλον τον περιεστώτα θέλει αναστηθῆ εν τη αναστάσει εν τη εσχάτῃ είπον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι συ με ημέρα. 25 Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η απέστειλας. 43 Και ταύτα ειπών, μετά φωνής ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. 44 Και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· 26 και πας όστις ζη εξήλθεν ο τεθνικώς, δεδεμένος τους πόδας και και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (αἰσθ g165) 27 Λέγει προς ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις να υπάγῃ. 45 Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, τον κόσμον. 28 Και αφού είπε ταύτα, υπήγε και οίτινες είχον ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα εφωνάξει Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυφίως ἔκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. 46 Τινές και είπεν· Ο Διδάσκαλος ἤλθε και σε κράζει. δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους 29 Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκόνεται ταχέως και είπον προς αυτούς όσα ἔκαμεν ο Ιησούς. 47 και έρχεται προς αυτόν. 30 Δεν είχε δε ελθεί Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς ο Ιησούς ἔτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω και οι Φαρισαίοι και ἔλεγον· Τι κάμνομεν, διότι τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. 31 ούτος ο ἀνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. 48 Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και

το έθνος. 49 Εις δε τις εξ αυτών, ο Καϊάφας, μου εφύλαξεν αυτό. 8 Διότι τους πτωχούς όστις ήτο αρχιερέυς του ενιαυτού εκείνου, είπε πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε προς αυτούς Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, 50 ουδέ δεν ἔχετε. 9 Έμαθε δε όχλος πολύς εκ των συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ίδωσι και τον όλον το έθνος. 51 Τούτο δε αφ' εαυτού δεν Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. είπεν, αλλ' αρχιερέυς ων του ενιαυτού εκείνου 10 Συνεβούλεύθησαν δε οι αρχιερείς, διά να προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη θανατώσωσι και τον Λάζαρον, 11 διότι πολλοί υπέρ του έθνους, 52 και ουχί μόνον υπέρ του εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και έθνους, αλλά και διά να συνάξῃ εις εν τα επίστευον εις τον Ιησούν. 12 Τη επαύριον όχλος τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. 53 Απ' πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβούλεύθησαν, ἔρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, 13 ἐλαφόν τα διά να θανατώσωσιν αυτόν. 54 Ὅθεν ο Ιησούς βασία των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των αυτού και ἔκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον ερχόμενον εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του τόπου πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Ισραήλ. 14 Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· 15 Μη αυτού. 55 Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, φοβού, θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις ἔρχεται καθήμενος επί πώλου όνου. 16 Ταύτα Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν όμως δεν ενόψαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, εαυτούς. 56 Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ἐλέγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι ότι ταύτα ἡσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; έκαμον εις αυτόν. 17 Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, 57 Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς οι ον μετ' αυτού ότε εφώναξε τον Λάζαρον εκ και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

## 12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα

ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών.

2 Και ἔκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. 3 Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ἥλειψε τους πόδας του Ιησούν και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου.

4 Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις ἔμελλε να παραδώσῃ αυτόν· 5 Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; 6 Είπε δε τούτο ουχί διότι ἔμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. 7 Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Ἀφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού

18 Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ἤκουσεν ότι ἔκαμε το θαύμα τούτο. 19 Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε διτί δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπίγεν. 20 Ἡσαν δε τινές Ἐλληνες μεταξύ των αναβαίνοντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτῇ. 21 Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαΐδα της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ἰδωμεν τον Ιησούν. 22 Ἐρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. 23 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ἡλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου. 24 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέση εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. 25 Οστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμῳ τούτῳ, εις ζωήν αιώνιον

θέλει φυλάξει αυτήν. (aiōnios g166) 26 Εάν εμέ διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. 43 Διότι υπηρετή τις, εμέ ας ακολουθή, και όπου είμαι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο εμός: παρά την δόξαν του Θεού. 44 Ο δε Ιησούς ἐκραζε και εάν τις εμέ υπηρετή, θέλει τιμῆσει αυτὸν ο και είπεν: Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει εις Πατήρ. 27 Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη: εμέ, αλλ' εις τον πέμψαντά με, 45 και ο θεωρών και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας εμέ θεωρεί τον πέμψαντά με. 46 Εγώ ήλθον ταύτης. Άλλα διά τούτο ήλθον εις την ώραν φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω ταύτην. 28 Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ήλθε σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ. 47 Και εάν τις λοιπόν φωνή εκ του ουρανού Και εδόξασα ακούση τους λόγους μου και δεν πιστεύσῃ, εγώ και πάλιν θέλω δοξάσει. 29 Ο όχλος λοιπόν ο δεν κρίνω αυτὸν διότι δεν ήλθον διά να κρίνω παρεστώς και ακούσας ἐλεγεν ότι ἔγεινε βροντή: τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον. 48 άλλοι ἐλεγον: Ἀγγελος ελάλησε προς αυτόν. Ο αθετῶν εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους 30 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν: Η φωνή αὐτῆ μου, ἔχει τον κρίνοντα αυτὸν ο λόγος, τον δεν ἔγεινε δι' εμέ, αλλά διά σας. 31 Τώρα είναι οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο ἀρχῶν του τη εσχάτη ημέρα: 49 διότι εγώ απ' εμαυτού δεν κόσμου τούτου θέλει εκβληθή ἔξω. 32 Και εγώ ελάλησα, αλλ' ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας ἐδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω προς εμαυτόν. 33 Τούτο δε ἐλέγει, δεικνύων με 50 και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωῆ ποιὸν θάνατον ἐμέλλε να αποθάνη. 34 Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος: Ήμείς ηκούσαμεν εκ του νόμου Ὄτι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις Ὄτι πρέπει να υψωθῇ ο Υἱός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υἱός του ανθρώπου; (aiōn g165) 35 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Ἐτὶ ολίγον καιρὸν το φως είναι μεθ' υμῶν· περιπατείτε ενόσω ἔχετε το φως, διά να μη σας καταφθάσῃ το σκότος και ὅστις περιπατεῖ εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. 36 Ενόσω ἔχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε νιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύφη απ' αυτών. 37 Άλλ' ενώ ἔκαμε τόσα θαύματα ἐμπροσθεν αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν. 38 διά να πληρωθῇ ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε: Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημῶν; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; 39 Διά τούτο δεν ηδύναντο να πιστεύωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας: 40 Επύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. 41 Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. 42 Άλλ' ούμως και εκ των αρχόντων πολλοί επίστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν, (aiōn g165) 9 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος:

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβῇ εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδιούς του τους εν τω κόσμῳ, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. 2 Και αφού ἔγεινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει εις την καρδίαν του Ιούδα Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώσῃ αυτόν, 3 εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα ἐδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, 4 εγείρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόψιον διεζώσθη: 5 ἐπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτη τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζῃ με το προσόψιον, με το οποίον ήτο διεζωσμένος. 6 Ἐρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος: Κύριε, συ μου νίπτεις τους πόδας; 7 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν: Εκείνο, το οποίον εγώ κάμινω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις ούμως γνωρίσει μετά ταύτα. 8 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος: Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς Εάν δεν σε νίψω, δεν ἔχεις μέρος μετ' εμού.

Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας κάμε ταχύτερον. **28** Τούτο όμως ουδείς των χειράς και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο καθημένων ενώπιον προς τι είπε προς αυτόν. **29** Ιησούς: Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν ειμή τους Διότι τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός και γλωσσόκομον, ότι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχί πάντες. **11** Διότι Αγόρασσον όσων έχουμεν χρείαν διά την εορτήν, ή ήξευρεν εκείνον, όστις έμελλε να παραδώσῃ να δώσῃ τι εις τους πτωχούς. **30** Λαβών λοιπόν αυτόν διά τούτο είπε: Δεν είσθε πάντες καθαροί. εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς: ήτο δε νυξ. **12** Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και **31** Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς: Τώρα έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς εδοξάσθη ο Υιός του άνθρωπου, και ο Θεός αυτούς: Εξεύρετε τι έκαμον εις εσάς; **13** Σεις εδοξάσθη εν αυτώ. **32** Εάν ο Θεός εδοξάσθη εν με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και αυτώ, και ο Θεός θέλει δοξάσει αυτόν εν εαυτώ καλώς λέγετε, διότι είμαι. **14** Εάν λοιπόν εγώ, ο και ευθύς θέλει δοξάσει αυτόν. **33** Τεκνία, έτι Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ένιψα τους πόδας, ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με ζητήσει, και σεις χρεωστείτε να νίπτητε τους πόδας και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου αλλήλων. **15** Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε, και διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον προς εσάς λέγω τώρα. **34** Εντολήν καινήν σας εις εσάς. **16** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ σας είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ ηγάπησα και σεις να αγαπάτε αλλήλους. **35** απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε **17** Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν μαθητάι μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους, κάμνητε αυτά. **18** Δεν λέγω τούτο περί πάντων **36** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος: Κύριε, που υμών εγώ εξεύρω ποίους εξέλεξα: αλλά διά υπάγεις; Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς: Όπου να πληρωθή η γραφή, Ο τρώγων μετ' εμού τον υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ακολουθήσης, άρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν αυτού. ύστερον όμως θέλεις με ακολουθήσει. **37** Λέγει **19** Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά προς αυτόν ο Πέτρος: Κύριε, διατί δεν δύναμαι να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. **20** να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται όντινα βάλει υπέρ σου. **38** Απεκρίθη προς αυτόν ο πέμψω, εμέ δέχεται, και όστις δέχεται, εμέ Ιησούς: Την ψυχήν σου θέλεις βάλει υπέρ εμού; δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφού είπε ταύτα ο αληθώς, αληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάξει ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμαρτύρησε αλέκτωρ, εωσού με απαρνηθής τρίς. και είπεν: Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ **14** Ας μη ταράττηται η καρδία σας: πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. **2** Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα: ει δη μη, ήθελον σας επεί υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον: **3** και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ. **4** Και όπου εγώ υπάγω εξεύρετε, και την οδόν εξεύρετε. **5** Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς: Κύριε, δεν εξεύρομεν που υπάγεις: και πως δυνάμεθα να εξεύρωμεν την οδόν; **6** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. **7** Εάν εγνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει. Και από

του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδετε αυτόν. **8** ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος: Κύριε, δείξον εις αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει και ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει ο λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός προς αυτόν ο Ιησούς Τόσον καιρόν είμαι μεθ' μου, αλλά του πέμψαντός με Πατρός. **25** Ταύτα υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; όστις ελάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών· είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Ἅγιον, το Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. **27** προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· αλλ' ο Πατήρ Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. **11** εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω Πιστεύετε μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδία σας μηδέ ας ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα δειλιά. **28** Ήκουσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω αυτά πιστεύετε μοι. **12** Αληθώς, αληθώς σας και έρχομαι προς εσάς. Εάν μη γηπάτε, θήλετε λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλήτερα Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου· **29** και τώρα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν Πατέρα μου, **13** και ό, τι αν ζητήσητε εν τω γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή υμών· διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου· ο Πατήρ εν τω Υιώ. **14** Εάν ζητήσητε τι εν τω και δεν έχει ουδέν εν εμοί. **31** Αλλά διά να ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. **15** Εάν με γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. **16** Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, **(αἰσθὶ γε 165)** **17** το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβῃ, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει είσθαι. **18** Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. **19** Έτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. **20** Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. **21** Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; **23** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν

**15** Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. **3** Τώρα σεις είσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. **4** Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. **5** Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγοντιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. **7** Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. **8** Εν τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και ούτω θέλετε είσθαι μαθηταί μου. **9** Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε εν τη

αγάπη μου. 10 Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εμού. 27 Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και μένω αρχής μετ' εμού είσθε.

εν τη αγάπη αυτού. 11 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. 12 Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. 13 Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλῃ τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. 14 Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. 15 Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξένερει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. 16 Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ότι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. 17 Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. 18 Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. 19 Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. 20 Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει: εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. 21 Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. 22 Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. 23 Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. 24 Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. 25 Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμένος εν τω νόμῳ αυτών, Ότι εμίσησάν με δωρεάν. 26 Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται

**16** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. 2 Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. 3 Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. 4 Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. 5 Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; 6 Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγέμισε την καρδίαν σας. 7 Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς· 8 και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· 9 περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· 10 περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε· 11 περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. 12 Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. 13 Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούσητε θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. 14 Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. 15 Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. 16 Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. 17 Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; 18 Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν

τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ἡθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς· Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Πάτερ, ἡλθεν η ὥρα δόξασον τον Υἱόν σου, διά Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον να σε δοξάσῃ και ο Υἱός σου, **2** καθώς ἐδωκας και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώσῃ λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, ο ζωήν αιώνιον εις πάντας ὄσους ἐδωκας εις δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, αυτόν. (aiōnios g166) **3** Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, η λύπη σας ὄμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην ἔχει, διότι ἡλθεν ὥρα αυτής· αφού ὄμως γεννήση το παιδίον, δεν (aiōnios g166) **4** Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ἔργον ετελείωσα, το οποίον μοι ἐδωκας διά να διτε εγεννήθη ἀνθρωπος εις τον κόσμον. **22** κάμω· **5** και τώρα δόξασόν με συ, Πάτερ, πλησίον Και σεις λοιπόν τώρα μεν ἔχετε λύπην· πάλιν σου με την δόξαν, την οποίαν είχον παρά σοι ὄμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδία πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι ἐδωκας εκ **23** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ δεν θέλετε ζητήσει του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ ἐδωκας παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι ἐδωκας παρά σου ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν είναι· **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και ἐδωκας, ἐδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά και εγνώρισαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ αλλ' ἔρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του πλέον διά παροιμιών, αλλά παρρησία θέλω σας κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ἐδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμῳ, περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμῳ, και εγώ ἔρχομαι επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι προς σε. Πάτερ ἀγιε, φύλαξον αυτούς εν τω εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά ονόματί σου, τους οποίους μοι ἐδωκας, διά να του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν ήναι εν καθώς ημείς. **12** Ὁτε ήμην μετ' αυτών αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. εν τω κόσμῳ, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι ἐδωκας τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή. **13** και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου Τώρα δε ἔρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη κόσμω διά να ἔχωσι την χαράν μου πλήρη εν προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, εαυτοίς. **14** Εγώ ἐδωκα εις αυτούς τον λόγον ἔρχεται ώρα, και ήδη ἡλθε, να σκορπισθήτε σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν ἔκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ μόνον· είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκωστης εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμῳ θέλετε εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγίασον κόσμον.

σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι: **9** τον κόσμον· **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι ὅτι εξ εκείνων τους οποίους μοι ἐδωκας, δεν εν τη αληθεία. **20** Καὶ δεν παρακαλώ μόνον απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος περί τούτων, αλλά και περί των πιστευόντων ἔχων μάχαιραν ἐσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον εις εμέ διά του λόγου αυτών· **21** διά να ήναι δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και ωτίον το δεξιόν· ἡτο δε το όνομα του δούλου εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά Μάλχος. **11** Εἶπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον να πιστεύσῃ ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι ἐδωκας το ποτήριον, το οποίον μοι ἐδωκεν ο Πατέρ, ἐδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς δεν θέλω πίει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά ο χιλιαρχός και οι υπηρέται των Ιουδαίων να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη συνέλαβον τον Ιησούν και ἐδεσαν αυτόν, **13** ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας και ἐφεραν αυτόν εις τον Ἀνναν πρώτον διότι αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους ἡτο πενθερός του Καϊάφα, ὅστις ἡτο αρχιερέυς τους οποίους μοι ἐδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, του ενιαυτού εκείνου. **14** Ἡτο δε ο Καϊάφας να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι ο συμβουλεύσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει την δόξαν μου, την οποίαν μοι ἐδωκας, διότι να απολεσθή εις ἀνθρωπος υπέρ του λαού. **15** με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ἡτο σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η Πέτρος ίστατο ἔξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, ὅστις ἡτο γνωστός και εγώ εν αυτοίς.

**18** Αφού εἶπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ἡτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ἡξενρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, ἐρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και ὄπλων. **40** δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν εἶπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεύρθησαν εις τα οπίσω και ἐπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς· Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη

εις τον αρχιερέα, και ώμιλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίσταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχον κάμει ανθρακιάν, διότι ἡτο ψύχος, και εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και εθερμαίνετο. **19** Ο αρχιερεύς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρηρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγῇ και εν τω iερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον ἐδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη

προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε τι με δέρεις; **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Ἀννας δεδεμένον προς Καΐάφαν τον αρχιερέα. Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτῷ· **39** **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνετο· είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω ένα είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ εν τω πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω των μαθητών αυτού είσαι; Ηρνήθη εκείνος και τον βασιλέα των Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπόν είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων εκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καΐάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωΐ· και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλομεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ήμείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ τι έκαμες; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την

**19** Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρού **3** και ἐλέγον· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και ἐδίδον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν ἔξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν ἔξω, διά να γνωρίσητε ότι ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς ἔξω, φορών τον ακάνθινον στέφανον και το πορφυρού ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο ἀνθρωπος. **6** Ότε δε είδον αυτόν οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ δεν ευρίσκω εν αυτώ έγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ήμείς νόμον έχομεν, και κατά τον νόμον ημών πρέπει να αποθάνη, διότι έκαμεν εαυτόν Υἱόν του Θεού. **8** Ότε δε ἤκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ; Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν ἐδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλείς; δεν εξενέρεις ότι εξουσίαν ἔχω να σε σταυρώσω και εξουσίαν ἔχω να σε απολύσω; **11** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο δεδομένον ἀνώθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σε ἔχει μεγαλητέραν αμαρτίαν. **12** Ἐκτοτε εζήτει ο Πιλάτος να απολύσῃ αυτόν· οι Ιουδαίοι όμως ἐκραζον, λέγοντες· Εάν τούτον απολύσῃς, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας όστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καίσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, ἐφερεν ἔξω τον Ιησούν

και εκάθησεν επί του βήματος εις τον τόπον μαθητής εις την οικίαν αυτού. 28 Μετά τούτο λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθθά. γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ἡδη ετελέσθησαν 14 Ἡτο δε παρασκευή του πάσχα και ὥρα περίπου διά να πληρωθή η γραφή, λέγει Διψώ. 29 ἔκτῃ· και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο Ἐκείτο δε εκεί αγγείον πλήρες ὄξους· και εκείνοι βασιλεύς σας. 15 Οι δε εκραύγασαν· Ἀρον, ἀρον, γεμίσαντες σπόγγον από ὄξους και περιθέσαντες σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· εις ὑσσωπὸν προσέφεραν εις το στόμα αυτού. Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι 30 Ὁτε λοιπόν ἐλαβε τὸ ὄξος ο Ιησούς, εἶπε, αρχιερεῖς· Δεν ἔχομεν βασιλέα ειμὴν Καίσαρα. Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε 16 Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς το πνεύμα. 31 Οι δε Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν διά να σταυρωθή. Και παρέλαβον τον Ιησούν επί του σταυρού τα σώματα εν τω σαββάτῳ, και απήγαγον· 17 και βαστάζων τον σταυρόν επειδή ἡτο παρασκευή διότι ἡτο μεγάλη εκείνη η αυτού, εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου ημέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν τον Πιλάτον τόπον, όστις λέγεται Εβραϊστὶ Γολγοθά, 18 όπου διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη, και να εστάυρωσαν αυτόν και μετ' αυτού ἄλλους δύο σηκωθώσιν. 32 Ἡλθον λοιπόν οι στρατιώται, εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ιησούν. και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και 19 Ἐγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και ἔθεσεν του ἄλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· 33 επί του σταυρού· ἡτο δε γεγραμμένον· Ιησούς εις δε τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν ἡδη ο Ναζωραίος ο Βασιλεὺς των Ιουδαίων. 20 τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, 34 Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των ἀλλ' εις των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην Ιουδαίων, διότι ἡτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα όπου εσταυρώθη ο Ιησούς· και ἡτο γεγραμμένον και ὑδωρ. 35 Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή Εβραϊστὶ, Ελληνιστὶ, Ρωμαϊστὶ. 21 Ἐλεγον λοιπόν είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξεύρει προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των Ιουδαίων· διτι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. 36 Μη γράφε, Ο βασιλεὺς των Ιουδαίων· ἀλλ' ὅτι Διότι ἔγιναν ταύτα, διά να πληρωθή η γραφή, εκείνος είπε, Βασιλεὺς είμαι των Ιουδαίων. 22 Οστούν αυτού δεν θέλει συντριψθή. 37 Και Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. 23 πάλιν ἀλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον εις εκείνον, τον οποίον εξεκέντησαν. 38 Μετά Ιησούν, ἐλαβον τα ιμάτια αυτού και ἔκαμον δε ταύτα Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, όστις ἡτο τέσσαρα μερίδια, εις ἔκαστον στρατιώτην εν μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος όμως διά τον μερίδιον, και τον χιτώνα· ἡτο δε ο χιτών φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον ἀρραφος, από ἀνώθεν ὄλος υφαντός. 24 Είπον να σηκώσῃ το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, ἔδωκεν ἀδειαν. Ἡλθε λοιπόν και εσήκωσε το ἀλλ' ας ρίψωμεν λαχνόν περί αυτού τίνος θέλει σώμα του Ιησού. 39 Ἡλθε δε και ο Νικόδημος, είσθαι· διά να πληρωθή η γραφή η λέγουσα· όστις είχεν ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εις εαυτούς, και κατ' αρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και αλόης επί τον ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον οι μεν ἔως εκατόν λίτρας. 40 Ἐλαβον λοιπόν το σώμα λοιπόν στρατιώται ταύτα ἔκαμον. 25 Ισταντο του Ιησού και ἔδεσαν αυτό με σάβανα μετά δε πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μήτηρ των αρωμάτων, καθώς είναι συνήθεια εις τους αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. 41 Ἡτο δε εν τω γυνή του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή. 26 τόπω όπου εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπω Ο Ιησούς λοιπόν, ως είδε την μητέρα και τον μνημείον νέον, εις το οποίον ουδείς έτι είχε μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει τεθή. 42 Εκεί λοιπόν έθεσαν τον Ιησούν διά την προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο νιός σου. παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι ἡτο πλησίον 27 Ἐπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ το μνημείον. σου. Και απ' εκείνης της ὥρας ἐλαβεν αυτήν ο

**20** Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η αυτούς· Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και

Μαγδαληνή ἔρχεται εἰς το μνημείον το Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** πρωΐ, ενώ ἐτι ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον Ἐρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι και ἔρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς εἴπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της τον ἄλλον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ και λέγει προς αυτούς· Εσήκωσαν τον Κύριον εκ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, όπου οι μαθηταί του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που έθεσαν ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, αυτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο ἄλλος ἥλθεν ο Ιησούς και εστάθη εἰς το μέσον, και μαθητής και ἡροντο εἰς το μνημείον. **4** Ἐτρεχον λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο δε οι δύο ομού· και ο ἄλλος μαθητής προέτρεξε ειπών ἐδειξεν εἰς αυτούς τας χείρας και την ταχύτερον του Πέτρου και ἥλθε πρώτος εἰς το πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί μνημείον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς τα σάβανα, δεν εισήλθεν όμως. **6** Ἐρχεται ο Ιησούς· Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτόν, και ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο εισήλθεν εἰς το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ἡτο Πνεύμα Ἅγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού αμαρτίας, είναι συγκεχωρημέναι εἰς αυτούς, αν με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εἰς τινών κρατήτε, είναι κεκρατημέναι. **24** Θωμάς ἔνα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο ἄλλος δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, μαθητής ο ελθών πρώτος εἰς το μνημείον, δεν ἡτο μετ' αυτών ότε ἥλθεν ο Ιησούς. **25** και είδε και επίστευσε· **9** διότι δεν ενδουν ἐτι· Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν οι ἄλλοι μαθηταί· την γραφήν ότι πρέπει αυτός να αναστηθή εκ Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς· νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εἰς τα ίδια· Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του των ἡλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εἰς τον μνημείον κλαίουσα ἔξω. Ενώ λοιπόν ἐκλαίειν, τύπον των ἡλων, και βάλω την χείρα μου εἰς ἔκυψεν εἰς το μνημείον· **12** και βλέπει δύο την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και αγγέλους με λευκά ιμάτια καθημένους, ἔνα μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν ἔσω οι μαθηταί προς την κεφαλήν και ἔνα προς τους πόδας, εκεί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Ἐρχεται ο Ιησούς, όπου ἐκειτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη προς αυτήν εκείνοι· Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. **27** Ἐπειτα αυτούς· Διότι εσήκωσαν τον Κύριον μου, και λέγει προς τον Θωμάν· Φέρε τον δάκτυλόν σου δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε εδώ και ίδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα ταύτα, εστράφη εἰς τα οπίσω και θεωρεί τον σου και βάλε εἰς την πλευράν μου, και μη Ιησούν ιστάμενον, και δεν ἔξευρεν ότι είναι ο γίνοντος πάπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, τι ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριός μου κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Εκείνη νομίζουσα ότι είναι και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν· Κύριε, εάν συ Επειδή με είδες, Θωμά, επίστευσας; μακάριοι εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που έθεσας αυτόν, και όσοι δεν είδον και επίστευσαν. **30** Και ἄλλα εγώ θέλω σηκώσει αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν πολλά θαύματα ἔκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των ο Ιησούς· Μαρία. Εκείνη στραφείσα λέγει προς μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα αυτόν· Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. εν τω βιβλίω τούτω· **31** ταύτα δε εγράφησαν διά **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου ἀπτου· να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο διότι δεν ανέβην ἐτι προς τον Πατέρα μου. Άλλ' Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν ὑπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς εν τω ονόματι αυτού.

**21** Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο με περισσότερον τούτων; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Ιησούς εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς της Τιβεριάδος· εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ήσαν αυτόν· Βόσκε τα αρνία μου. **16** Λέγει προς αυτόν ομού Σίμων Πέτρος και Θωμάς ο λεγόμενος πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Δίδυμος και Ναθαναήλ ο από Κανά της Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε Γαλιλαίας, και οι νιοί του Ζεβεδαίου και άλλοι αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Ποίμαινε τα πρόβατά δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν· Σίμων Πέτρος· Υπάγω να αλιεύσω. Λέγουσι προς Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος ότι αυτόν· Ερχόμεθα και ημείς μετά σου. Εξήλθον είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν· Αγαπάς με; και ανέβησαν εις το πλοίον ευθύς, και κατ<sup>1</sup> και είπε προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις τα πάντα, εκείνην την νύκτα δεν επίασαν ουδέν. **4** Αφού συ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν δε έγινεν ήδη πρωΐ, εστάθη ο Ιησούς· Βόσκε τα πρόβατά μου. **18** Αληθώς, αιγιαλόν· δεν εγνώριζον όμως οι μαθητάι ότι αληθώς σοι λέγω, ότε ήσο νεώτερος, εζώννυνες είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο σεαυτόν και περιεπάτεις όπου ήθελες· αφού Ιησούς· Παιδία, μήπως έχετε τι προσφάγιον; όμως γηράσης, θέλεις εκτείνει τας χείρας σου, Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ουχί. **6** Ο δε είπε και άλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέρει προς αυτούς· Ρίψατε το δίκτυον εις τα δεξιά όπου δεν θέλεις. **19** Είπε δε τούτο δεικνύων με μέρη του πλοίουν και θέλετε ευρεί. Έρριψαν ποίον θάνατον μέλλει να δοξάσῃ τον Θεόν. Και λοιπόν και δεν ηδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν τούτο ειπών λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. αυτό από του πλήθους των ιχθύων. **7** Λέγει **20** Στραφείς δε ο Πέτρος, βλέπει ακολουθούντα λοιπόν προς τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, όστις τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς· Ο Κύριος είναι. Ο και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στήθος αυτού δε Σίμων Πέτρος, ακούσας ότι είναι ο Κύριος, και είπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21** εζώσθη το επένδυμα· διότι ήτο γυμνός· και Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· έρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε Κύριε, ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· άλλοι μαθητάι ήλθον με το πλοιάριον διότι δεν Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσού έλθω, τι προς ήσαν μακράν από της γης, αλλ' έως διακοσίας σε; συ ακολούθει μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος πήχας· σύροντες το δίκτυον των ιχθύων. **9** ούτος εις τους αδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος Καθώς λοιπόν απέβησαν εις την γην, βλέπουσιν δεν αποθνήσκει· ο Ιησούς όμως δεν είπε προς ανθρακιάν κειμένην και οιφάριον επικείμενον αυτόν ότι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω αυτόν και άρτον. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Φέρετε να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; **24** Ούτος από των οιφαρίων, τα οποία επιάσατε τώρα. είναι ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και **11** Ανέβη Σίμων Πέτρος και έσυρε το δίκτυον γράψας ταύτα, και εξεύρομεν ότι είναι αληθής η επί της γης, γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και άλλα πολλά όσα πεντήκοντα τριών· και ενώ ήσαν τόσοι, δεν έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς αυτούς ο εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει Ιησούς· Έλθετε, γευματίσατε. Ουδείς όμως των τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

μαθητών ετόλμα να εξετάσῃ αυτόν, Συ τις είσαι,  
εξεύροντες ότι είναι ο Κύριος. **13** Έρχεται λοιπόν  
ο Ιησούς και λαμβάνει τον άρτον και δίδει εις  
αυτούς, και το οιφάριον ομοίως. **14** Αύτη ήτο ήδη  
τρίτη φορά, καθ' ήν ο Ιησούς εφανερώθη εις  
τους μαθητάς αυτού, αφού ηγέρθη εκ νεκρών.  
**15** Αφού λοιπόν εγευμάτισαν, λέγει προς τον  
Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς· Σίμων Ιωνά, αγαπάς





Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από τον Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον ἄνδρα αυτῆς.  
Και ἡκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των

ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού,

και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών.

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

# Αποκαλυψις Ιωαννου

καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ οποίον οὐδεῖς γνωρίζει εἰμή αυτός, 13 καὶ ἡτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, καὶ καλείται τὸ ὄνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού. 14 Καὶ τα

στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εο! ίππων λιγκών συδεδημένοι βύστινον

αυτιν εφ τηιων λευκων, ενοευμενοι ρυσσινον λευκον και καθαρον. 15 Και εκ του στόματος

αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει

αυτούς εν ράβδω σιδηρά· καὶ αυτός πατεί τον ληγόν του οίγου του θυμού καὶ της οργής του

Θεού του παντοκράτορος· 16 καὶ επί τοιμάτιον

καὶ επὶ τὸν μῆρον αὐτοῦ εχεὶ γεγραμμένον τὸ ὄνομα, Βασιλεύς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἑνα ἄγγελον ιστάμενον εν τω ηλίῳ, καὶ ἐκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων

προς πάντα τα όρνεα τα πετώμενα εις το μεσουράγνυα: Έλθετε και συνάγεσθε εις το

μεσοθεραντήμα Έλατε καὶ σένα γένος εἰς τὸ δείπνον του μεγάλου Θεού, 18 διά να φάγητε

σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σάρκας ισχυρών και σάρκας ίππων και των

καθημένων επ' αυτών και σάρκας πάντων  
ελευθέρων και δούλων και μικρών και μεγάλων.

**19** Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στοιχεῖα τὰ αὐτῶν σιωποῦνεν· διά-

γις και τα οιρατευματα αυτων θενηγμενα, οια  
να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επι του

ιππου και με το στράτευμα αυτού. **20** Και επιασθή το θηρίον και μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης,

όστις έκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του

θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού: ζύντες σε οικήματα σι δύο σις την λύματα

αυτούς ζωντες ερμηνευαν σι όσο εις την λιμνήν  
του πυρός, την καιομένην με το θείον. (Limnē Pyr

**g3041 g4442** 21 Καὶ οἱ λοιποί εφονεύθησαν με τὴν ρομφαίαν του καθημένου επὶ του ἵππου, την

εξερχομένην εκ του στόματος αυτού· καὶ πάντα  
τὰ όνειρα εγνωτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών.

**20** Και είδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του

ουρανού, όστις είχε το κλειδίον της αβύνσου και άλισπιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού.

(Abyssos g12) 2 Καὶ επίασε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν

τὸν ἀρχαῖον, οστὶς εἶναι Διαρολός καὶ Σατανᾶς,  
καὶ ἐδεσεν αυτὸν χίλια ἔτη, 3 καὶ ἐρριψεν

αυτόν εις την άβυσσον και ἐκλεισεν αυτόν και  
εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήσῃ

5 Αποκαλυψις Ιωάννου

τα έθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη: και μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. (Abyssos g12) **4** Και είδον θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και οίτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν ἐλαβον το χάραγμα επί το μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και ἔζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. **5** Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη. Αὕτη είναι η ανάστασις η πρώτη. **6** Μακάριος και ἀγιος, ὅστις ἔχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν ἔχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. **7** Και ὅταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, **8** και θέλει εξέλθει, διά να πλανήσῃ τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξῃ αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η ἄμμος της θαλάσσης. **9** Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς: **10** και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου ἐψυγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. **12** Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοίχθησαν· και βιβλίον ἄλλο ηνοίχθη, το οποίον είναι της ζωῆς· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα ἔργα αυτών. **13** Και ἐδώκεν η θάλασσα τους εν αυτῇ νεκρούς, και ο θάνατος και ο ἀδης ἐδώκαν τους εν αυτοῖς νεκρούς, και εκρίθησαν ἑκαστος κατά τα ἔργα αυτών. (Hadēs

g86) **14** Και ο θάνατος και ο ἀδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Και ὅστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίῳ της ζωῆς, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

**21** Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. **2** Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον ἄνδρα αυτής. **3** Και ἡκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· **4** και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. **5** Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. **6** Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωῆς δωρεάν. **7** Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ νιός. **8** Οι δε δειλοί και ἀπίστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν ἔχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Και ἡλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. **10** Και με ἐφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι ἐδείξει την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, **11** ἔχουσαν την δόξαν του Θεού·

και η λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον κλεισθή την ημέραν· διότι νυξ δεν θέλει είσθαι πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· εκεί. 26 Και θέλουσι φέρει την δόξαν και την 12 και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και τιμήν των εθνών εις αυτήν. 27 Και δεν θέλει δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα εισέλθει εις αυτήν ουδέν το οποίον μιάνει και αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία προξενεί βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά μόνον οι είναι των δώδεκα φυλών των οιών Ισραήλ. γεγραμμένοι εν τω βιβλίῳ της ζωής του Αρνίου.

13 Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. 14 Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. 15 Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσούν, διά να μετρήσῃ την πόλιν και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. 16 Και πόλις κείται τετράγωνος, και το μήκος αυτής είναι τοσούτον όσον και το πλάτος. Και εμέτρησε την πόλιν με τον κάλαμον ἔως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το μήκος και το πλάτος και το ύψος αυτής είναι ίσα. 17 Και εμέτρησε το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχών, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ὄγουν του αγγέλου. 18 Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής ήτο ίασπις, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με ύαλον καθαρόν. 19 Και τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ἡσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον· το πρώτον θεμέλιον ίασπις, το δεύτερον σάφειρος, το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, 20 το πέμπτον σαρδόνυχ, το ἕκτον σάρδιος, το ἑβδόμον χρυσόλιθος, το ὄγδοον βήρυλλος, το ἑννατον τοπάζιον, το δέκατον χρυσόπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το δωδέκατον αμέθυστος. 21 Και οι δώδεκα πυλώνες ἡσαν δώδεκα μαργαρίται· ἔκαστος των πυλώνων ήτο εξ ενός μαργαρίτου και η πλαστεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν ως ύαλος διαφανής. 22 Και ναόν δεν είδον εν αυτῇ διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ και το Αρνίον. 23 Και η πόλις δεν ἔχει χρείαν του ηλίου ουδέ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτῇ· διότι η δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής είναι το Αρνίον. 24 Και τα ἔθνη των σωζομένων θέλουσι περιπατεῖ εν τω φωτὶ αυτής και οι βασιλεῖς της γης φέρουσι την δόξαν και την τιμήν αυτών εις αυτήν. 25 Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι

**22** Και μοι ἐδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωῆς λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. 2 Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ἡτο το δένδρον της ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἔκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. 3 Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι εν αυτῇ, και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν 4 και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών. 5 Και νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί, και δεν ἔχουσι χρείαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. (αἰδην γ165) 6 Και είπε προς εμέ· Ούτοι οι λόγοι είναι πιστοί και αληθινοί· και Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον ἀγγελον αυτού, διά να δείξῃ εις τους δούλους αυτού τα ὄσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. 7 Ιδού, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὁστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου.

8 Και εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών ταύτα και ακούσας. Και ότε ἤκουσα και είδον, ἐπεσα να προσκυνήσω ἐμπροσθεν των ποδών του αγγέλου του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. 9 Και λέγει προς εμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου των προφητών και των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον. 10 Και λέγει προς εμέ· Μή σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι εγγύς. 11 Όστις αδικεί ας αδικήσῃ ἔτι, και ὁστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθῇ ἔτι, και ο δίκαιος ας γείνη ἔτι δίκαιος, και ο ἀγιος ας γείνη ἔτι ἀγιος. 12 Και ιδού, ἔρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά

να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει είσθαι το  
έργον αυτού. **13** Εγώ είμαι το Α και το Ω,  
αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος. **14**  
Μακάριοι οι πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά  
να έχωσιν εξουσίαν επί το δένδρον της ζωής  
και να εισέλθωσι διά των πυλώνων εις την  
πόλιν. **15** Έξω δε είναι οι κύνες και οι μάγοι και  
οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι  
και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος.  
**16** Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να  
μαρτυρήσῃ εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας.  
Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ  
ο λαμπρός και ορθινός. **17** Και το Πνεύμα και  
η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις ακούει, ας  
είπῃ. Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθῃ, και όστις  
θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.  
**18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους  
λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν  
τις επιθέσῃ εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει  
εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω  
βιβλίῳ τούτῳ· **19** και εάν τις αφαιρέσῃ από των  
λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο  
Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του  
βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας  
και των γεγραμμένων εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **20**  
Λέγει ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, έρχομαι ταχέως.  
Αμήν, ναι, έρχου, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του  
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά πάντων  
υμών· αμήν.



# 66 Verses

Ελληνική at [AionianBible.org](http://AionianBible.org)

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at [AionianBible.org](http://AionianBible.org) and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Γένεσις 9:8 Καὶ εἶπεν ο Θεός πρὸς τὸν Νώε καὶ πρὸς τοὺς νιούς αυτού μετ' αὐτού, λέγων, 9:9 Καὶ εγώ, ίδού, στήνω τὴν διαθήκην μου πρὸς εσάς, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σας ύστερον από σάς 9:10 καὶ πρὸς παν ἐμψυχον ζώον, τὸ οποίον είναι με σας, εκ των πτηνῶν, εκ των κτηνῶν καὶ εκ πάντων των ζώων τῆς γῆς, τα οποία είναι με σάς· από παντός του εξελθόντος εκ τῆς κιβωτού, ἔως παντός ζώου της γῆς· 9:11 καὶ στήνω τὴν διαθήκην μου πρὸς εσάς· καὶ δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθείρῃ την γην· 9:12 Καὶ εἶπεν ο Θεός, Τούτο είναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμων μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιώνιους· 9:13 Θέτω το τόξον μου εν τῇ νεφέλῃ, καὶ θέλει είσθαι εἰς σημεῖον διαθήκης μεταξύ εμού και τῆς γῆς·

Ἐξοδος 14:13 Καὶ εἶπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε καὶ βλέπετε τὴν σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εἰς εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεῖ αυτούς πλέον εἰς τὸν αἰώνα· 14:14 ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σάς· σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι.

Λευϊτικόν 20:26 Καὶ θέλετε είσθαι ἀγιοι εἰς εμέ· διότι ἄγιος είμαι εγώ ο Κύριος καὶ σας απεχώρισα από των λαών, διά να ήσθε εμού.

Ἀριθμοί 6:24 Ο Κύριος να σε ευλογήσῃ και να σε φυλάξῃ· 6:25 Ο Κύριος να επιλάμψῃ το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήσῃ· 6:26 Ο Κύριος να υψώσῃ το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώσῃ ειρήνην·

Δευτερονόμιον 18:18 Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εἰς αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εἰς τὸ στόμα αυτού, και θέλει λαλεῖ πρὸς αυτούς πάντα ὅσα εγώ προστάζω εἰς αυτόν· 18:19 Καὶ ο ἄνθρωπος ὃστις δεν υπακούσῃ εἰς τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τῷ ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτοῦ.

Ἴησοῦς Ναυῆ 1:7 Μόνον ίσχυε και ανδρίζου σφόδρα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα τὸν νόμον, τὸν οποίον προσέταξεν εἰς σε Μωϋσῆς ο θεράπων μου· μη εκκλίνης απ' αὐτού δεξιά ή αριστερά, διά να φέρησαι μετά συνέσεως πανταχού όπου αν υπάγης. 1:8 Δεν θέλεις απομακρυνθῆ τούτῳ τῷ βιβλίῳ του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αὐτῷ θέλεις μελετά ημέραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα ὅσα είναι γεγραμμένα εν αὐτῷ· διότι τότε θέλεις ευοδούσθαι εἰς τὴν οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως. 1:9 Δεν σε προστάζω εγώ;

ίσχυε και ανδρίζου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· διότι είναι μετά σου Κύριος ο Θεός σου όπου αν υπάγης.

**Κριταί 2:7** Και ελάτρευσαν ο λαός τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και είδον πάντα τα έργα τα μεγάλα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ.

**Ρούθ 1:16** Αλλ' η Ρούθ είπε, Μη με ανάγκαζε να σε αφήσω, διά να αναχωρήσω απ' όπισθέν σου· διότι όπου αν συ υπάγης, και εγώ θέλω υπάγει· και όπου αν συ παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου· **1:17** όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει και εκεί θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εις εμέ· και ούτω να προσθέση, εάν άλλο τι παρά τον θάνατον χωρίσῃ εμέ· από σου.

**Βασιλειῶν Α'** **16:7** Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις την όψιν αυτού· ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος καθώς βλέπει ο άνθρωπος· διότι ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν.

**Βασιλειῶν Β'** **7:22** Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ· διότι δεν είναι όμοιός σου· ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών.

**Βασιλειῶν Γ'** **2:3** και φύλαττε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτού, φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Μωϋσέως, διά να ευημερής εις πάντα όσα πράττεις και πανταχού όπου αν στραφής·

**Βασιλειῶν Δ'** **22:19** επειδή η καρδία σου ηπαλύνθη, και εταπεινώθης ενώπιον του Κυρίου, ότε ήκουσας όσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ότι θέλουσι κατασταθή ερήμωσις και κατάρα, και διέσχισας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιον μου· διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος·

**Παραλειπομένων Α'** **29:17** Και γνωρίζω, Θεέ μου, ότι συ είσαι ο δοκιμάζων την καρδίαν και αρέσκεσαι εις την ευθύτητα. Εγώ εν ευθύτητι της καρδίας μου προσέφερα πάντα ταύτα· και τώρα είδον μετ' ευφροσύνης τον λαόν σου, τον ενταύθα παρόντα, ότι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εις σε.

**Παραλειπομένων Β'** **7:14** και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το όνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχήθωσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών.

**Έσδρας Α'** **7:10** Επειδή ο Έσδρας είχεν ετοιμάσει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή τον νόμον του Κυρίου, και να εκτελή και να διδάσκῃ εις τον Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις.

**Έσδρας Β'** **6:3** Και απέστειλα μηνυτάς προς αυτούς, λέγων, Έργον μέγα κάμνω και δεν δύναμαι να καταβώ· διά τι να παύση το έργον, όταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ προς εσάς;

**Έσθήρ 4:14** διότι εάν σιωπήσης διόλου εν τω καιρώ τούτω, θέλει ελθεί άλλοθεν αναψυχή και σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του πατρός σου θέλετε απολεσθή· και τις εξεύρει εάν συ ήλθες εις την βασιλείαν διά τοιούτον καιρόν οποίος ούτος;

**Ίωβ 19:25** Διότι εξεύρω ότι ζη ο Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθή εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γῆς·

**Ψαλμοί 23:1** «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. **23:2** Εις βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. **23:3** Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ώδήγησε διά τρίβων δικαιοσύνης ἐνεκεν του ονόματος αυτού. **23:4** Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή κακόν· διότι σε είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αύται με παρηγορούσιν. **23:5** Ητοίμασας ἐμπροσθέν μου τράπεζαν απέναντι των εχθρών μου· ἡλειψας εν ελαίῳ την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου υπερχειλίζει. **23:6** Βεβαίως χάρις και ἔλεος θέλουσι με ακολουθεί πάσας τας ημέρας της ζωῆς μου· και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

**Παροιμία 3:5** Ἐλπιζε επί Κύριου εξ όλης σου της καρδίας, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· **3:6** εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου.

**Ἐκκλησιαστής 3:10** Είδον τον περισπασμόν, τον οποίον ἐδωκεν ο Θεός εις τους νιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν αυτώ. **3:11** Τα πάντα ἔκαμε καλά εν τω καιρῷ εκάστου· και τον κόσμον υπέβαλεν εις την διάνοιαν αυτών, χωρίς ο ἀνθρωπός να δύναται να εξιχνιάσῃ απ' αρχής μέχρι τέλους το ἔργον, το οποίον ο Θεός ἔκαμεν.

**Ἄσμα Ἀσμάτων 2:4** Με ἔφερεν εις τον οίκον του οίνου, και η σημαία αυτού επ' εμέ η αγάπη.

**Ἡσαΐας 9:6** Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υἱός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το ὄνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Ἀρχων ειρήνης. **9:7** Εις την αὐξησιν της εξουσίας αυτού· και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ· και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξῃ αυτήν· και να στερεώσῃ αυτήν εν κρίσει· και δικαιοισύνη από του νυν και ἔως αιώνος. Ο ζῆλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.

**Ἰερεμίας 1:4** Και λόγος Κυρίου ἔγεινε προς εμέ λέγων, **1:5** Πριν σε μορφώσω εν τη κοιλίᾳ, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθης εκ της μήτρας, σε ηγίασα· προφήτην εις τα ἔθνη σε κατέστησα. **1:6** Και εγώ είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, δεν εξεύρω να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. **1:7** Ο δε Κύριος είπε προς εμέ, Μη λέγε, είμαι παιδίον· διότι θέλεις υπάγει προς πάντας, προς τους οποίους θέλω σε εξαποστείλει· και πάντα ὄσα σε προστάξω, θέλεις ειπεί. **1:8** Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος. **1:9** Και εξέτεινε Κύριος την χείρα αυτού· και ἤγγισε το στόμα μου· και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, έθεσα τους λόγους μου εν τω στόματί σου. **1:10** Ιδέ, σε κατέστησα σήμερον επί τα ἔθνη και επί τας βασιλείας, διά να εκριζόνης και να κατασκάπτης και να καταστρέψης και να κατεδαφίζης, να ανοικοδομής και να καταφυτεύης.

**Θρῆνοι 3:21** Τούτο ανακαλώ εις την καρδίαν μου, ὅθεν ἔχω ελπίδα: **3:22** Ἐλεος του Κυρίου είναι, οτι δεν συνυτελέσθημεν, επειδή δεν εξέλιπον οι οικτηρμοί αυτού. **3:23** Ανανεόνονται εν ταις πρωΐαις· μεγάλη είναι η πιστότης σου.

**Ἰεζεκιήλ 36:26** Και θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν νέαν, και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός σας θέλω δώσει εις εοάς καρδίαν σαρκίνην. **36:27** Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου και σας κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάττητε τας κρίσεις μου και να εκτελίγετε αυτάς.

**Δανιήλ 3:16** Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ και είπον προς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ημείς δεν έχομεν χρείαν να σοι αποκριθώμεν περί του πράγματος τούτου. **3:17** Εάν ήναι ούτως, ο Θεός ημών, τον οποίον ημείς λατρεύομεν, είναι δυνατός να μας ελευθερώσῃ εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης· και εκ της χειρός σου, βασιλεύ, θέλει μας

ελευθερώσει. 3:18 Αλλά και αν ουχί, ας ήναι γνωστόν εις σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἔστησας, δεν προσκυνούμεν.

‘Ωσηρέ’ 6:6 Διότι ἐλεος θέλω και ουχί θυσίαν· και επίγνωσιν Θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα.

‘Ιωήλ’ 2:28 Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμα μου επί πάσαν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροι σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. 2:29 Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμα μου. 2:30 Και θέλω δείξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της γης, αἷμα και πυρ και ατμίδα καπνού. 2:31 Ο ἥλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αἷμα, πριν ἐλθῃ η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. 2:32 Και πας ὁστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθῆ· διότι εν τα όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι σωτηρία, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει.

‘Αμώρ’ 5:24 Αλλ' η κρίσις ας καταρρέη ως ύδωρ και η δικαιοσύνη ως αένναος χείμαρρος.

‘Οθδιού’ 1:15 διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου επί πάντα τα ἔθνη· καθώς ἔκαμες θέλει γείνει εις σέ η ανταπόδοσίς σου θέλει στρέψει επί την κεφαλήν σου.

‘Ιωνᾶς’ 2:6 Κατέβην εις τα ἔσχατα των ορέων· οι μοχλοί της γης είναι επάνωθέν μου διαπαντός· αλλ' ανέβῃ η ζωή μου από της φθοράς, Κύριε Θεέ μου· 2:7 Ενώ ήτο εκλείπουσα εν εμοί η ψυχή μου, ενεθυμήθην τον Κύριον· και η προσευχή μου εισήλθε προς σε, εις τον ναόν τον ἀγιόν σου. 2:8 Οι φυλάττοντες ματαιότητας ψεύδοντος εγκαταλείπουσι το ἐλεος αυτών. 2:9 Αλλ' εγώ θέλω θυσιάσει προς σε μετά φωνής αινέσως· θέλω αποδώσει όσα ηγκήθην· η σωτηρία είναι παρά του Κυρίου.

Μιχαίας 6:8 Αυτός σοι ἐδειξεν, ἀνθρωπε, τι το καλόν και τι ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράττης το δίκαιον και να αγαπάς ἐλεος και να περιπατής ταπεινώς μετά του Θεού σου;

Ναούμ 1:2 Ζηλότυπος είναι ο Θεός και εκδικείται ο Κύριος· ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται· ο Κύριος θέλει εκδικηθῆ τους εναντίους αυτού και φυλάττει οργήν κατά των εχθρών αυτού. 1:3 Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως θέλει αθωώσει τον ασεβή· η οδός του Κυρίου είναι μετά ανεμοστροβίλου και θυέλλης, και νεφέλαι ο κονιορτός των ποδών αυτού.

‘Ἀμβακούμ’ 3:17 Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταις αμπέλοις· ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει εξολοθρευθῆ από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόες εν τοις σταύλοις· 3:18 Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου. 3:19 Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου, και θέλει κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων· και θέλει με κάμει να περιπατῶ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας 3:17 Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός, θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει αναπαύεσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι εις σε εν ἄσμασι.

‘Ἄγγαιος’ 1:4 Είναι καιρός εις εσάς, να κατοικήτε σεις εν τοις φατνωτοίς οίκοις σας, ο δε οίκος ούτος να ήναι ἔρημος; 1:5 Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας. 1:6 Εσπείρατε πολύ και εισωδεύσατε ολίγον, τρώγετε και δεν χορταίνετε, πίνετε και δεν ευχαριστείσθε, ενδύεσθε και δεν θερμαίνεσθε, και ο μισθοδοτούμενος μισθοδοτείται διά βαλάντιον τετρυπημένον. 1:7 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας.

Ζαχαρίας 12:10 Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκέντησαν, και

θέλουσι πενθήσει δι' αυτόν ως πενθεί τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού.

Μαλαχίας 4:2 Εἰς εσάς ὁμώς τους φοβουμένους τὸ ὄνομά μου θέλει ανατείλει ο ἡλιος τῆς δικαιοσύνης με ίασιν εν ταῖς πτέρυξιν αυτοῦ· καὶ θέλετε εξέλθει, καὶ σκιρτήσει ως μοσχάρια τῆς φάτνης, 4:3 Καὶ θέλετε καταπατήσει τους ασεβείς· διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπὸ τὰ ίχνη των ποδῶν σας, καθ' ἣν ημέραν εγώ κάμω τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.

Κατα Ματθαιον 28:18 Καὶ προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εις εμὲ πάσα εξουσία εν ουρανῷ καὶ επὶ γῆς. 28:19 Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη, βαπτίζοντες αυτούς εἰς τὸ ὄνομα του Πατρός καὶ του Υιού καὶ του Αγίου Πνεύματος, 28:20 διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα ὄσα παρήγγειλα εἰς εσάς· καὶ ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας ἑως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (αἰσθ g165)

Κατα Μαρκον 1:14 Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ἥλθεν ο Ιησούς εἰς την Γαλιλαίαν κηρύττων το ευαγγέλιον τῆς βασιλείας του Θεού 1:15 καὶ λέγων ὅτι επληρώθη ο καιρός καὶ επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε καὶ πιστεύετε εἰς το ευαγγέλιον. 1:16 Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, εἶδε τον Σίμωνα καὶ Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εἰς την θάλασσαν· διότι ἡσαν αλιεύς· 1:17 καὶ είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐλθετε οπίσω μου, καὶ θέλω σας κάμει να γείνητε αλιεύς ανθρώπων. 1:18 Καὶ ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν.

Κατα Λουκαν 4:18 Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με ἔχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συτετριμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν καὶ προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερίᾳ,

Κατα Ιωαννην 3:16 Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ὥστε ἐδώκε τον Υἱόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αυτόν, αλλά να ἔχῃ ζωήν αιώνιον. (αἰσθios g166) 3:17 Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υἱόν αυτού εἰς τον κόσμον διά να κρίνῃ τον κόσμον, αλλά διά να σωθῇ ο κόσμος δι' αυτού.

Πραξεις 1:7 Είπε δε προς αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ἡ τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ ἔθεσεν εν τη ιδίᾳ αυτού εξουσία, 1:8 αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν επέλθῃ το Ἀγιον Πνεύμα εφ' υμάς, καὶ θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες καὶ εν Ιερουσαλήμ καὶ εν πάσῃ τη Ιουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἑως εσχάτου της γῆς.

Προς Ρωμαιους 11:32 διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εἰς την απείθειαν, διά να ελεήσῃ τους πάντας. (ελεῆσε g1653) 11:33 Ω βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αἱ κρίσεις αυτού καὶ ανεξιχνίαστοι αἱ οδοί αυτού. 11:34 Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ἡ τις ἔγεινε σύμβολος αυτού; 11:35 ἡ τις ἐδώκε τι πρώτος εἰς αυτόν, διά να γείνῃ εἰς αυτόν ανταπόδοσις; 11:36 Επειδή εξ αυτού καὶ δι' αυτού καὶ εἰς αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν. (αἰσθ g165)

Προς Κορινθιους Α' 6:9 Η δεν εξεύρετε ὅτι οι ἀδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται 6:10 ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι ούτε ἀρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. 6:11 Καὶ τοιούτοι υπήρχετε τινες· αλλά απελούσθητε, αλλά γηιάσθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού καὶ διά του Πνεύματος του Θεού ημών.

Προς Κορινθίους Β' 5:17 Ὅθεν εάν τις ἡναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα ἔγειναν νέα. 5:18 Τα δε πάντα είναι εκ του Θεού, ὅστις διῆλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού και ἐδωκεν εις ημάς την διακονίαν της διαλλαγῆς, 5:19 δηλονότι ο Θεός ἡτο εν τω Χριστώ διαλλάσσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις αυτούς τα πταίσματα αυτών, και ενεπιστεύθη εις ημάς τον λόγον της διαλλαγῆς. 5:20 Υπέρ του Χριστού λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας παρεκάλει ο Θεός δι' ημών δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε προς τον Θεόν· 5:21 διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν ἔκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

Προς Γαλατας 1:6 Θαυμάζω ὅτι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνου, ὅστις σας εκάλεσε διά της χάριτος του Χριστού, εις ἄλλο ευαγγέλιον, 1:7 το οποίον δεν είναι ἄλλο, αλλ' υπάρχουσί τινές, οι οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού.

Προς Εφεσίους 2:1 Και εσάς ὄντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εζωοποίησεν, 2:2 εις τας οποίας περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον ἀρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας· (aiōn g165) 2:3 μεταξύ των οπίων και ημείς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί· 2:4 ο Θεός δόμως πλούσιος ων εις ἔλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, 2:5 και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εζωοποίησεν ημάς μετά του Χριστού κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι· 2:6 και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, 2:7 διά να δείξῃ εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. (aiōn g165) 2:8 Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· 2:9 ουχί εξ ἑργων, διά να μη καυχηθῇ τις. 2:10 Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς ἑργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοῖς.

Προς Φιλιππησίους 3:7 Πλην εκείνα, τα οποία ἡσαν εις εμέ κέρδη, ταύτα ενόμισα ζημίαν διά τον Χριστόν· 3:8 μάλιστα δε και νομίζω τα πάντα ὅτι είναι ζημία διά το ἔχον της γνώσεως του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου, διά τον οποίον εζημιώθην τα πάντα, και λογίζομαι ὅτι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον Χριστόν 3:9 και να ευρεθώ εν αυτώ μη ἔχων ιδικήν μου δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως του Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της πίστεως,

Προς Κολοσσαίεις 1:15 ὅστις είναι εικών του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, 1:16 επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν· 1:17 και αυτός είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού, 1:18 και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· ὅστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα, 1:19 διότι εν αυτώ ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα 1:20 και δι' αυτού να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας διά του αἵματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε τα επί της γης είτε τα εν τοις ουρανοίς.

Προς Θεσσαλονικεις Α' 4:1 Ὅθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το μάλλον· 4:2 διότι ἔξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησούν. 4:3 Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, 4:4 να εξεύρητε έκαστος υμών να κρατή το εαυτού σκεύος εν αγιασμῷ και τιμῇ, 4:5 ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα ἔθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν,

Προς Θεσσαλονικεις Β' 3:6 Σας παραγγέλλομεν δε, αδελφοί, εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να απομακρύνησθε από παντός αδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών. 3:7 Επειδή σεις εξεύρετε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν εφέρθημεν ατάκτως μεταξύ σας, 3:8 ουδέ εφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τινός, αλλά μετά κόπου και μόχθου, νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν μηδένα υμών 3:9 ουχί διότι δεν έχομεν εξουσίαν, αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να μιμήσθε ημάς. 3:10 Διότι και ότε ήμεθα παρ' υμίν, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέλη να εργάζηται, μηδέ ας τρώγῃ.

Προς Τιμοθεον Α' 2:1 Παρακαλώ λοιπόν πρώτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, ευχαριστίας υπέρ πάντων ανθρώπων, 2:2 υπέρ βασιλέων και πάντων των όντων εν αξιώμασι, διά να διάγωμεν βίον ατάραχον και ησυχίον εν πάσῃ ευσεβείᾳ και σεμνότητι. 2:3 Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του σωτήρος ημών Θεού, 2:4 όστις θέλει να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας. 2:5 Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός,

Προς Τιμοθεον Β' 2:8 Ενθυμού τον εκ σπέρματος Δαβίδ Ιησούν Χριστόν, τον αναστάντα εκ νεκρών, κατά το ευαγγέλιον μου. 2:9 Διά το οποίον κακοπαθώ μέχρι δεσμών ως κακούργος αλλ' ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται. 2:10 Διά τούτο πάντα υπομένω διά τους εκλεκτούς, διά να απολαύσωσι και αυτοί την σωτηρίαν την εν Χριστώ Ιησού μετά δόξης αιωνίου. (αιῶνιος g166)

Προς Τίτον 2:11 Διότι εφανερώθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, 2:12 διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, (αιῶνιος g165) 2:13 προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, 2:14 όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώσῃ από πάσης ανομίας και να μας καθαρίσῃ εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών έργων.

Προς Φιλημονα 1:3 χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. 1:4 Ευχαριστώ τον Θεόν μου και μνημονέύω σε πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου, 1:5 ακούων την αγάπην σου και την πίστιν, την οποίαν έχεις προς τον Κύριον Ιησούν και εις πάντας τους αγίους, 1:6 διά να γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διά της φανερώσεως παντός καλού του εν υμίν εις Χριστόν Ιησούν. 1:7 Διότι χαράν πολλήν έχομεν και παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διά σου, αδελφέ.

Προς Εβραίους 1:1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, 1:2 εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώνας: (αιῶνιος g165) 1:3 όστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωύνης εν υψηλοίς,

Ιακωβου 1:16 Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. 1:17 Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής. 1:18 Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ήμεθα ημείς απαρχή τις των κτισμάτων αυτού.

Πετρου Α' 3:18 Επειδή και ο Χριστός ἀπαξ ἐπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, διά να φέρῃ ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος

Πετρου Β' 1:3 Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, 1:4 διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμῳ υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν.

Ιωαννου Α' 2:1 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήσῃ, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· 2:2 και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου.

Ιωαννου Β' 1:7 Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος.

Ιωαννου Γ' 1:4 Μεγαλητέραν χαράν δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθείᾳ.

Ιουδα 1:3 Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνίζησθε δια την πίστιν, ήτις ἀπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. 1:4 Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές ἀνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν.

Αποκαλυψις Ιωαννου 3:19 Εγώ όσους αγαπώ, ελέγχω και παιδεύω· γενού λοιπόν ζηλωτής και μετανόησον. 3:20 Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούσῃ της φωνής μου και ανοίξῃ την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού. 3:21 Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήση μετ' εμού εν τω θρόνῳ μου, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθησα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνῳ αυτού. 3:22 Όστις έχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εικκλησίας.



# Reader's Guide

Ελληνική at [AionianBible.org/Readers-Guide](http://AionianBible.org/Readers-Guide)

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

# Glossary

Ελληνική at [AionianBible.org/Glossary](http://AionianBible.org/Glossary)

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

## **Abyssos** g12

*Greek:* proper noun, place

*Usage:* 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

*Meaning:*

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

## **aīdios** g126

*Greek:* adjective

*Usage:* 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

*Meaning:*

Lasting, enduring forever, eternal.

## **aiōn** g165

*Greek:* noun

*Usage:* 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

*Meaning:*

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

## **aiōnios** g166

*Greek:* adjective

*Usage:* 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

*Meaning:*

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

## **eleēsē** g1653

*Greek:* verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

*Usage:* 1 time in this conjugation, Romans 11:32

*Meaning:*

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See [ntgreek.org](http://ntgreek.org).

**Geenna** g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

**Hades** g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

**Limnē Pyr** g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

**Sheol** h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

**Tartaroō** g5020

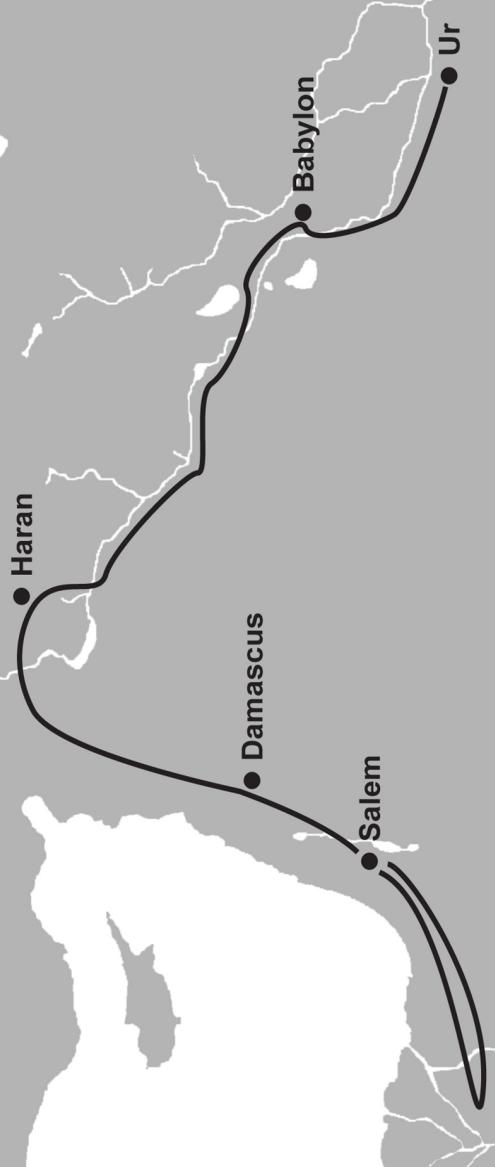
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

N

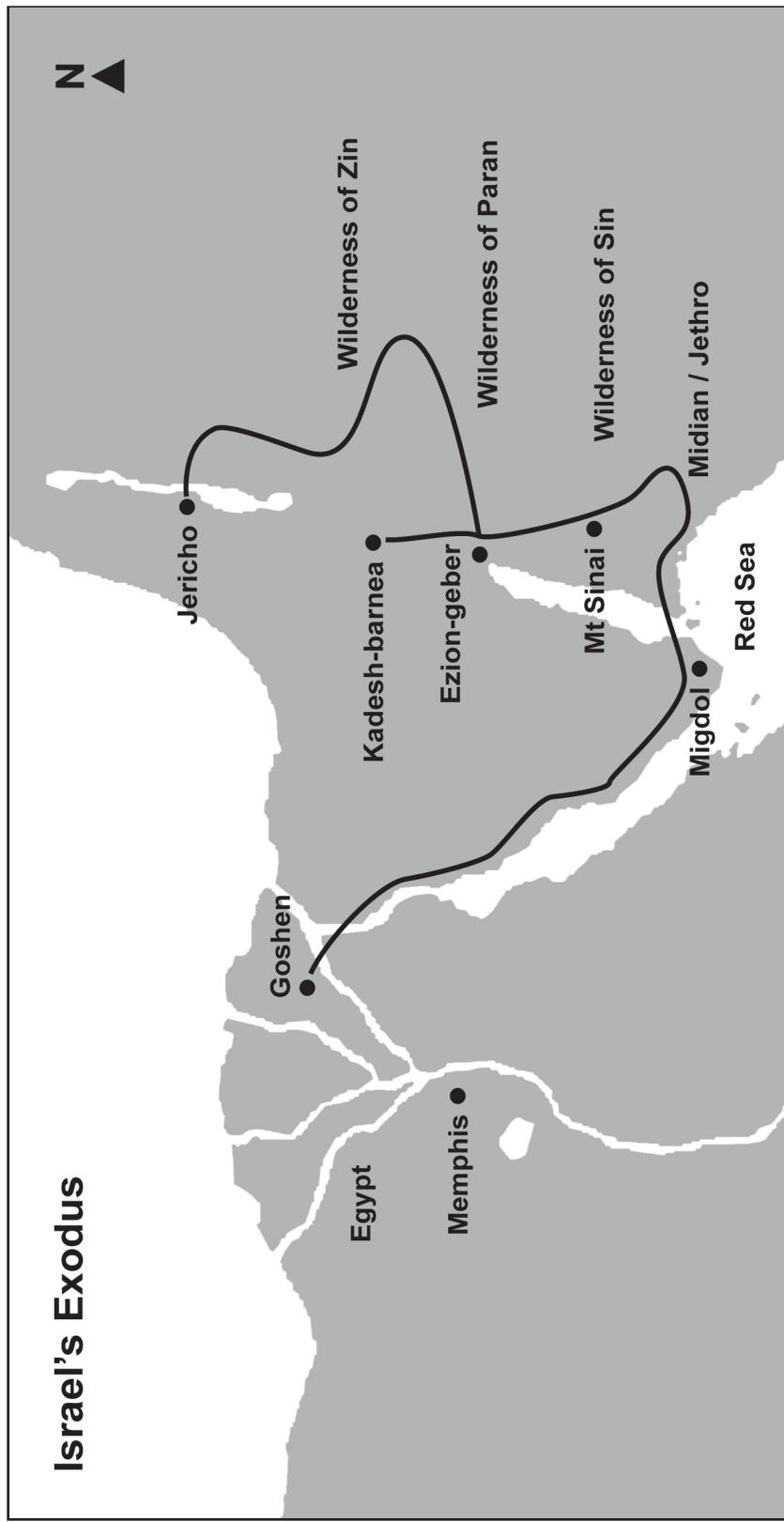


## Abraham's Journey

Διά πόστεως ηπήκουνσεν ο Αβραάμ, στέ εκαλείτο να εξέλθῃ εις τον τόπον των οποίων ἐμελε να λάβῃ εις καληφονομίαν, και εξῆλθε μη εξέμρων που υπάρχει. - Προς Εφραίμος 11:8

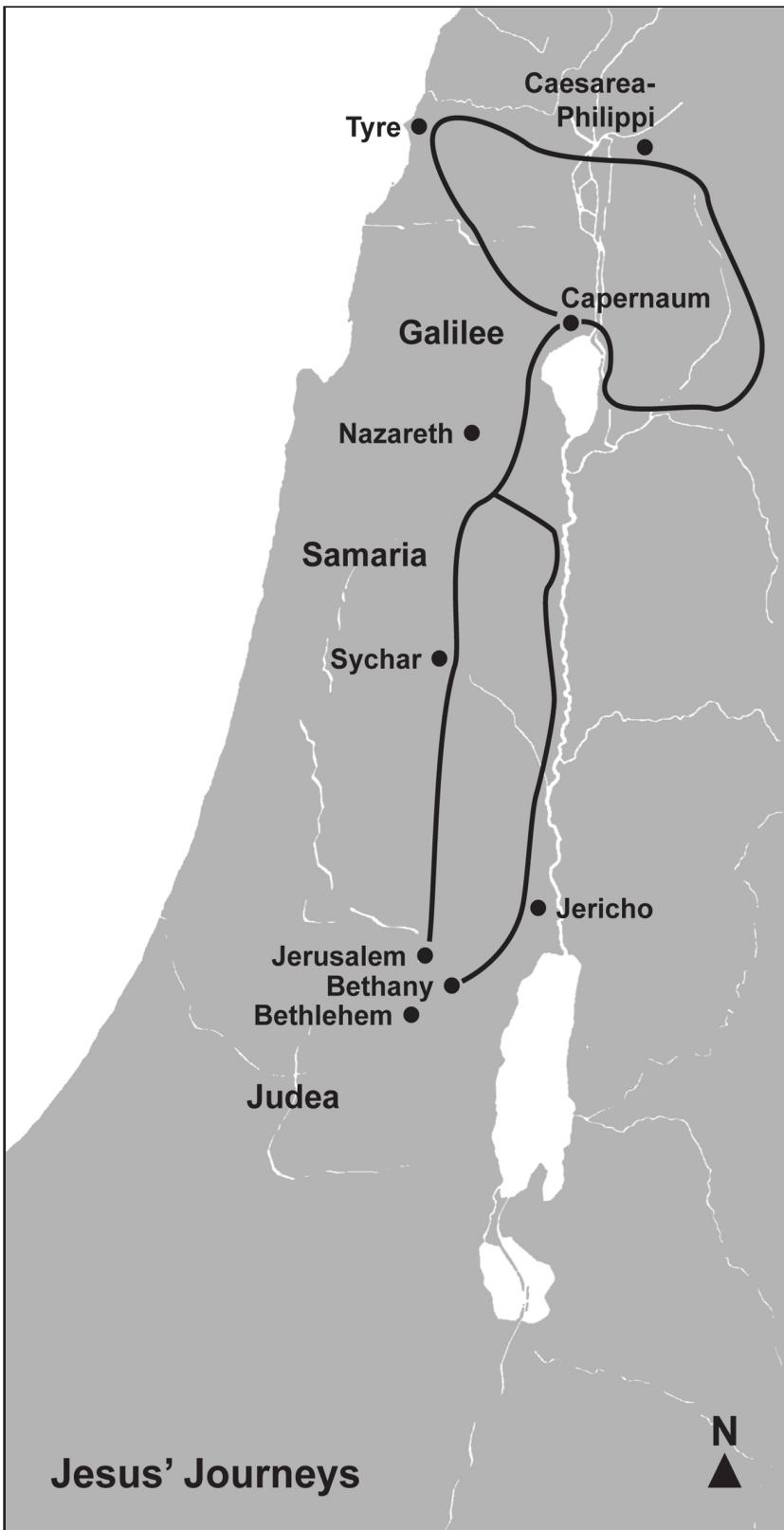
# Israel's Exodus

N ▲

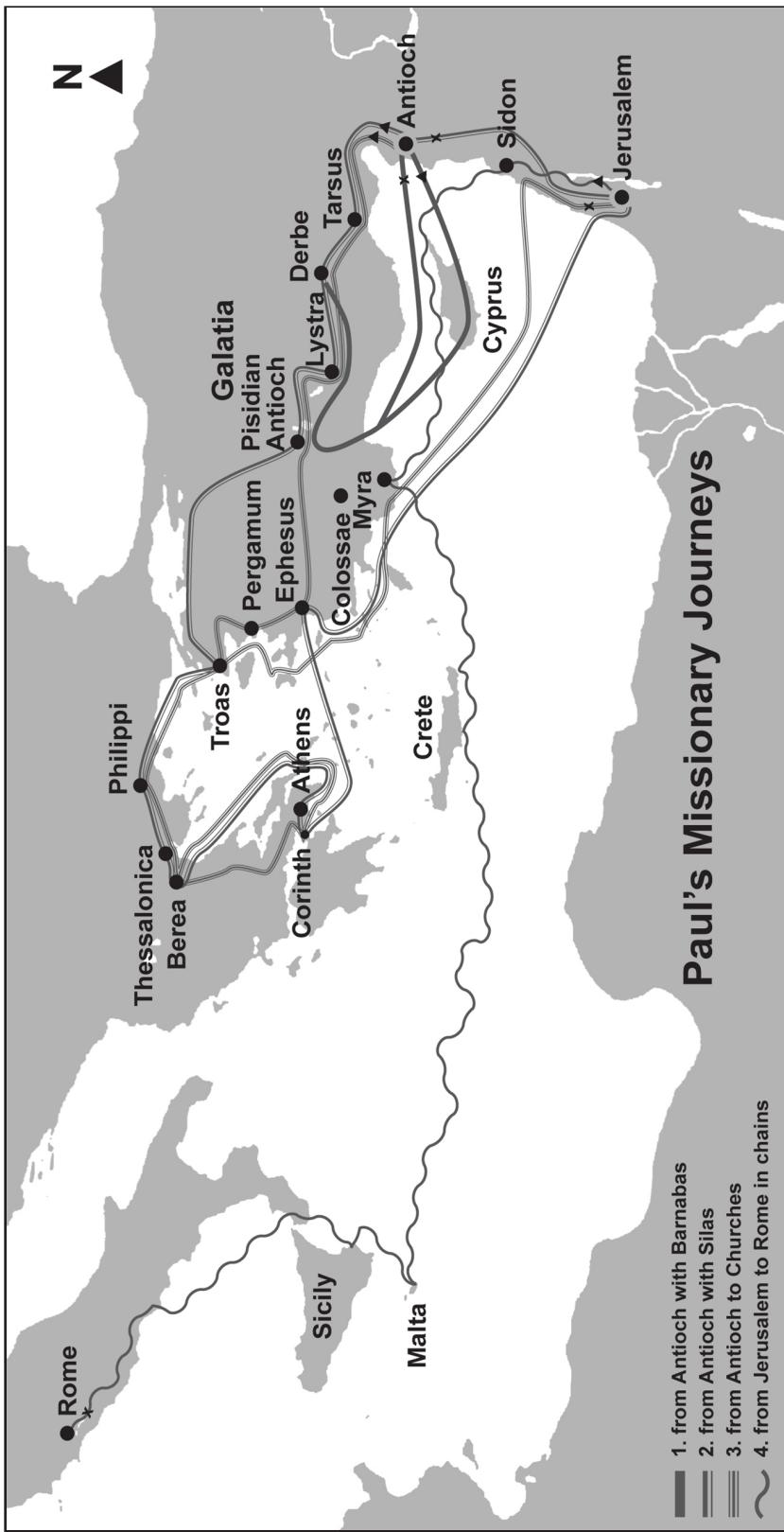


Ότε δε ο Φαραώ εξέπεστει τον λαόν, ο θεός δεν ωδηγήσεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλιστίων, αν καὶ ήτο η συντριμματέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός μάλιστα πόλεμον μεταμελθή, καὶ επιστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον. - Ἔξοδος 13:17

## Jesus' Journeys



Δύοπτο ο Ιησός του ανθρώπου δεν γίλθε διά να υπερεπιθή, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λέγον αντί πολλών. - Κατά Μαρκού 10:45



Παύλος, δούλος Ἰησούν Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαιούς 1:1

# **Creation 4004 B.C.**

<b>Adam and Eve created</b>	<b>4004</b>
<b>Tubal-cain forges metal</b>	<b>3300</b>
<b>Enoch walks with God</b>	<b>3017</b>
<b>Methuselah dies at age 969</b>	<b>2349</b>
<b>God floods the Earth</b>	<b>2349</b>
<b>Tower of Babel thwarted</b>	<b>2247</b>
<b>Abraham sojourns to Canaan</b>	<b>1922</b>
<b>Jacob moves to Egypt</b>	<b>1706</b>
<b>Moses leads Exodus from Egypt</b>	<b>1491</b>
<b>Gideon judges Israel</b>	<b>1245</b>
<b>Ruth embraces the God of Israel</b>	<b>1168</b>
<b>David installed as King</b>	<b>1055</b>
<b>King Solomon builds the Temple</b>	<b>1018</b>
<b>Elijah defeats Baal's prophets</b>	<b>896</b>
<b>Jonah preaches to Nineveh</b>	<b>800</b>
<b>Assyrians conquer Israelites</b>	<b>721</b>
<b>King Josiah reforms Judah</b>	<b>630</b>
<b>Babylonians capture Judah</b>	<b>605</b>
<b>Persians conquer Babylonians</b>	<b>539</b>
<b>Cyrus frees Jews, rebuilds Temple</b>	<b>537</b>
<b>Nehemiah rebuilds the wall</b>	<b>454</b>
<b>Malachi prophesies the Messiah</b>	<b>416</b>
<b>Greeks conquer Persians</b>	<b>331</b>
<b>Seleucids conquer Greeks</b>	<b>312</b>
<b>Hebrew Bible translated to Greek</b>	<b>250</b>
<b>Maccabees defeat Seleucids</b>	<b>165</b>
<b>Romans subject Judea</b>	<b>63</b>
<b>Herod the Great rules Judea</b>	<b>37</b>

(The Annals of the World, James Usher)



# **Jesus Christ born 4 B.C.**

# New Heavens and Earth



- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

## Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30  God's perfect fellowship	Genesis 1:31  God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1  No Creation No people	Genesis 1:31  No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

## When are we?



Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

# Destiny

Ελληνική at [AionianBible.org/Destiny](http://AionianBible.org/Destiny)

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

# World Nations

Πορευθέντες λοιπόν μαθηγεύεται πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εἰς το ονόμα του Πατρός και του Ιησού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατά Ματθαίου 28:19



